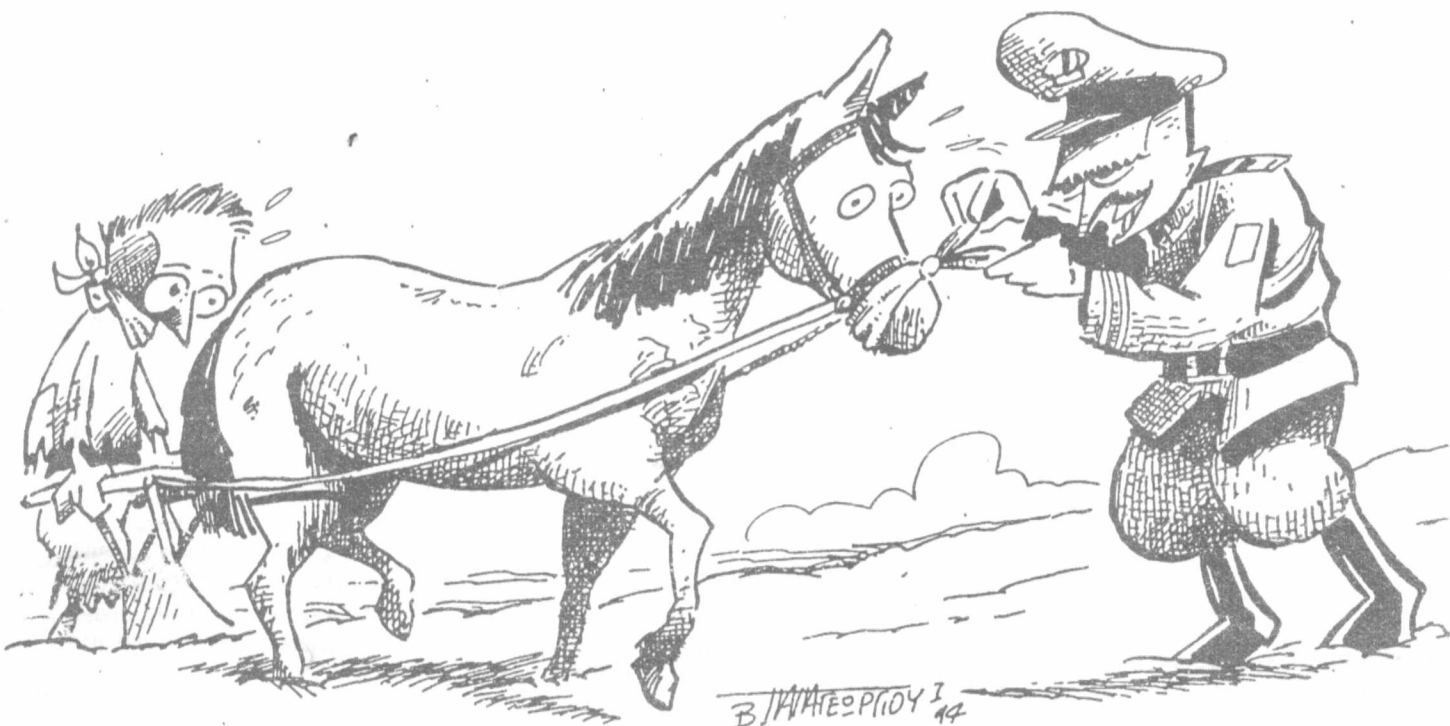

30PA

Μηνιαία εφημερίδα που εκδίδει η «Μακεδονική Κίνηση Βαλκανικής Ευημερίας»
Φεβρουάριος 1994 - Χρόνος 2ος - αρ. φ. 2 Τιμή φύλλου δρχ. 200

весник што го издава Македонското Движење за Балкански Просперитет
Септември 1994 - Година 2а - бр. л. 2 Цена 200 др.

Η καταδικασμένη εγκληματική πολιτική.. και οι συνεχιστές της

Εγκληματική, βάρβαρη και απάνθρωπη χαρακτηρίζεται η πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στην πλειοψηφία των Μακεδόνων από όλους όσους την γνωρίζουν και έχουν στοιχειώδεις δημοκρατικές αρχές.

Κι όμως αυτή η πολιτική συνεχίζεται και σήμερα. Αρα και σήμερα κάποιοι εγκληματούν σε βάρος αυτού του λαού.

Παρατηρείται και το παράλογο φαινόμενο πολλοί από αυτούς που καταδικάζουν αυτή την πολιτική ταυτόχρονα να επιβραβεύουν τα αποτελέσματά της. Ηθελημένα ή άθελά τους εγκληματούν κι' αυτοί. Μπορείτε για παράδειγμα να καταγγέλετε τις βάρβαρες μεθόδους που εφαρμόστηκαν για την αλλοίωση της εθνικής ή πολιτιστικής μας ταυτότητας και ταυτοχρόνως να υποστηρίζετε ότι εθνική ή πολιτιστική μας ταυτότητα είναι αυτή που μας επεβλήθηκε με τις γνωστές μεθόδους;

Εγκληματεί η κυβέρνηση που δεν επιτρέπει την επίσκεψη ή τον επαναπατρισμό και αποκατάσταση των Μακεδόνων προσφύγων, που τους στερεί την ιθαγένεια, που δεν παίρνει μέτρα αποκατάστασης των αδικιών και καλλιέργειας του ντόπιου μακεδονικού πολιτισμού (γλώσσα, τραγούδια, λέσχες, βιβλιοθήκες κλπ).

Εγκληματούν και τα κόμματα που υποστηρίζουν αυτή την πολιτική, αλλά και ο κάθε πολίτης που επικροτεί αυτή την πολιτική.

Όμως διπλά εγκληματούν οι Μακεδόνες Βουλευτές και παράγοντες της κεντρικής και τοπικής διοίκησης.

Τι περιμένετε κύριοι και από ποιούς περιμένετε να προωθήσουν τα ζητήματα αυτά; Δεν ξέρετε γιατί σας εκλέγουν οι ψηφοφόροι σας; Το διακηρύττετε οι ίδιοι σας προεκλογικά. Ακριβώς για να προωθήσετε τα δίκαια αιτήματα του λαού!!!

Τα αιτήματα αυτού του ντόπιου Μακεδονικού λαού δεν τα θεωρείτε δίκαια;

Δεν τον εκπροσωπείτε αυτόν;

Από ποιόν περιμένετε να τα ικανοποιήσει; 'Η δεν έχετε ίχνος ευαισθησίας;

Στοιχειώδη ευαισθησία και συνέπεια αν έχετε πρέπει να εξαναγκάσετε τα κόμματα στα οποία ανήκετε να πιάσουν την πρόποσα θέση για άμεση προώθηση σε όλα των ζητημάτων. Αλλιώς να αποχωρήσετε από τα καθήκοντα. Αν δεν το κάνετε στις επόμενες εκλογές να πάτε να πολυτιμιάτε στην Αθήνα και την Πάτρα. Η μήπως θέλετε να επιβεβαιώσετε αυτούς που σας κατηγορούν ότι νοιάζεστε μόνο >>>

>>>>

για τον μισθό και τα προνόμια του Βουλευτή;

Διπλά εγκληματική είναι και η θέση της ηγεσίας του ΚΚΕ. Και στην πρόσφατη ομιλία της στη Βουλή (23/1/94) η Γραμματέας του Κόμματος πρότεινε στην κυβέρνηση να απαιτήσει από την κυβέρνηση Γκλιγκόρφ να μη μιλάει για την «ανύπαρκτη Μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα». Ωμός και κυνικός ο Ορέστης Κολοζώφ που υπεραμύνθηκε την «προδοτική πολιτική της 5ης ολομέλειας» του κόμματός του που αναγνώριζε «την αποκατάσταση των εθνικών δικαιωμάτων του Μακεδονικού λαού». Υποστήριξε ότι χάρι σ' αυτή συγκρατήθηκε αυτός ο λαός ώστε να μη στραφεί προς τους Παρτιζάνους του Τίτο. Έτσι μόλις εξέλειπε εκείνος ο κίνδυνος άλλαξε και η πολιτική του Κόμματος. Και τέλος ρώτησε τους άλλους τι προσέφεραν εκείνοι έναντι αυτής της δικής τους μεγάλης «εθνικής υπηρεσίας».

Απλά η εξαπάτηση του Μακεδονικού λαού ήταν εκείνη η απόφαση κ.Κολοζώφ.

Οι τρομακτικές συνέπειες που υπέστη ο Μακεδονικός λαός από την εμπιστοσύνη που έδειξε στο ΚΚΕ οβήθηκαν με τόση ασέβεια από τον Κολοζώφ και την Παπαρήγα. Μικροπρεπής και ολοφάνερη η σκοπιμότητα. Το «πιστοποιητικό εθνικοφροσύνης και πατριωτισμού» που αμφισβητείται για το Κόμμα τους από τους άλλους.

Επί τέλους κύριοι εθνικιστές δώστε τους αυτό το πιστοποιητικό! Δεν τους λυπάστε; Δεν είναι για λύτωση;

Η γελιοποίηση της ηγεσίας του ΚΚΕ πραγματοποιήθηκε μέσα σε ένα διήμερο. Ο «Κυριακάτικος Ριζοσπάστης» της προηγούμενης μέρας (23-1-1994) είχε αναλυτικό ρεπορτάζ με πολλά αδιάσειστα ντοκουμέντα για την ταυτότητα και τον «Βίαιο εξελληνισμό» αυτού του λαού. Στο ίδιο ρεπορτάζ βέβαια (σελ.15) υπάρχει και η κυνική ομολογία: «Στα τέλη του Γενάρη του 1949, σε μια κρίσιμη στιγμή για το λαϊκό-δημοκρατικό κίνημα της χώρας μας συνέρχεται η 5η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ, που όσον αφορά το Μακεδονικό, αποφασίζει "...ότι σαν αποτέλεσμα της νίκης του ΔΣΕ και της λαϊκής επανάστασης, ο μακεδονικός λαός (σ.σ.Σλαβομακεδόνες) θα βρει την πλήρη εθνική αποκατάστασή του, έτσι όπως το θέλει ο ίδιος...". Η απόφαση αυτή πάρθηκε στα πλαίσια της απεγνωσμένης προσπάθειας για τη λύση του προβλήματος των **εφεδρειών** του ΔΣΕ.»

Αν η κ.Παπαρήγα και οι άλλοι της ηγεσίας του ΚΚΕ δεν σέβονται τα θύματα της προδομένης εκείνης συμπόρευσης του μακεδονικού λαού με το ΚΚΕ, αν σήμερα δεν μας θεωρούν τουλάχιστον αξιόλογη ψυθοθηρική «εφεδρεία», ας διαβάσουν τουλάχιστον «Ριζοσπάστη» πριν μιλήσουν για να μη γελιοποιούνται.

Τουλάχιστον ανόητη μπορεί να χαρακτηριστεί αυτή η στάση γιατί ήδη βρισκόμαστε σε μιά φάση όπου ταλαιπωρημένος αυτός λαός έχει ήδη σοβαρότατες συμμαχίες στην ελληνική κοινωνία. (πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις, φοιτητές, διανοούμενοι, απλοί εργαζόμενοι κλπ.)

Ανοησίας εγκώμιο

Τόσες φορές ακούσαμε για την «ανυπαξία των Μακεδόνων» σαν ξεχωριστής εθνότητας στην ελληνική επικράτεια ώστε και μόνον αυτό θα μπορούσε να καθιερώσει αυτήν την αλήθεια.

Απλά για ένα ανύπαρκτο πράγμα γίνεται τόση φασαγία;

Εκατοντάδες χιλιάδες κόσμοι έχουν δική τους εμπειρία ή δική τους άμεση πληροφόρηση για τον βίαιο εξελληνισμό αυτού του λαού. Αυτή η βαρβαρότητα έγινε στις προηγούμενες δεκαετίες και ζούνε χιλιάδες άνθρωποι

που την υπέστησαν αλλά και συνεχίζεται. Αν γινόταν πριν από αιώνες ή έστω τον προηγούμενο αιώνα ίσως να μπορούσε να κρυφτεί.

Τι πάνε λοιπόν να κρύβουν από την διεθνή κοινότητα και μάλιστα τη στιγμή που οι συνθήκες για τη ροή της πληροφόρησης δεν επιτρέπουν με τίποτα το κρύψιμο αυτής της αλήθειας;

Ας μη γελιόμαστε. Ολη αυτή η εκστρατεία αποσκοπεί μόνο στην άσκηση ψυχολογικής και πολιτικής πίεσης σε βάρος των Μακεδόνων. Στο εξωτερικό δεν είχε το παραμικρό αποτέλεσμα, εκτός από την μείωση του κύρους του ελληνικού κράτους.

Οι ομοϊδεάτες της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε.

Κατ' αρχήν η Κίνησή μας δεν κάνει καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια για να πείσει για την εθνική μας ταυτότητα γιατί ξέρει ότι δεν χρειάζεται, αλλά αγωνίζεται για αποκατάσταση αδικιών και σεβασμό δικαιωμάτων.

Το πρόβλημα του πόσοι είναι οι ομοϊδεάτες μας ανήκει σ' αυτούς που νομίζουν ότι κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους.

Θέλετε μερικά ονόματα επώνυμων ομοϊδεατών μας;

Ο Α.Παπανδρέου και ο Γ.Γεννηματάς που επέτρεψαν τον επαναπατρισμό των «ελλήνων το γένος» και εξαίρεσαν τους συγγενείς, τους συγχωριανούς μας. Είναι δυνατόν αυτοί να μην είναι «Έλληνες το γένος» αλλά να είμαστε εμείς; Εκτός αν οι Μακεδόνες γενάνε παιδιά διαφορετικής εθνότητας. Ομοϊδεάτης ήταν και ο Ε.Αβέρωφ που πίεσε να μπει αυτός ο όρος.

Ομοϊδεάτης είναι και ο Μ.Εβερτ που πρόσφατα ιεραρχώντας τα εθνικά προβλήματα μίλησε για τον Ελληνισμό της Κύπρου και της Β.Ηπείρου και δεν ανέφερε Ελληνισμό βορείου Μακεδονίας. Εκεί όμως ζούνε περί τις διακόσιες χιλιάδες Μακεδόνες καταγόμενοι από το ελληνικό τμήμα της Μακεδονίας. Ε δεν μπορεί εκείνοι να μην είναι Έλληνες αλλά να είναι οι συγγενείς τους που έμειναν στο ελληνικό τμήμα.

Υπάρχουμε κυρία Παπαρήγα και δεν υπήρχαμε μόνο όποτε μας χρειαζόσασταν, ούτε μας ξερίζωσαν όλους.

Με τις νέες συνθήκες μάλιστα που δημιουργήθηκαν και δεν τις αντιληφθήκατε (Ε.Ο.Κ.-ΔΑΣΕ κλπ.) γρήγορα θα δικαιωθούμε.

ΚΟΥΪΖ

Στη Δημοκρατία Μακεδονίας υπάρχουν 27 αναγνωρισμένες εθνότητες, γι' αυτό και στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται «συννοθύλευμα».

ΒΡΕΣΤΕ

Πόσες και ποιές από αυτές τις εθνότητες δεν υπάρχουν και στη Ελλάδα και κερδίστε ένα ταξίδι στα Σκόπια για να συναντηθείτε με «τις 250.000 Έλληνες που ζούνε εκεί».

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗΚΑΙ ΟΙ ΕΘΕΛΟΥΦΛΟΥΝΤΕΣ

Πικραμένος, απογοητευμένος και κυρίως απορημένος ο μέσος πολίτης από την «ανθελληνική στάση των εταίρων μας» Ευρωπαίων, Αμερικανών και γενικά της παγκόσμιας κοινότητας στο θέμα της αναγνώρισης της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Το ίδιο και από την «ενορχηστρωμένη ανθελληνική επίθεση» του διεθνούς τύπου.

«Η Ελλάδα είναι το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης.... ο μπαταξής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.... ο Ταραξίας των Βαλκανίων.... ο δυνάστης ενός μικρού κράτους.... ο σατράπης των μειονοτήτων της.... ο απειθαρχος κι ανεπιθύμητος παράσιτος του Ευρωπαϊκού Σπιτιού... » όπως τα σταχυολόγησε στο Βήμα της 16 Ιαν.'94 ο Μ.Πλωρίτης.

«Η πολιτική κουλτούρα της Ελλάδας είναι διεφθαρμένη» έγραψε η αγγλική Ιντιπέντεντ, για «ανελεύθερη ελληνική κοινωνία» οι Τάιμς, για «καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» η Φιγκαρό, για «εμπόδιση της ανθρωπιστικής βοήθειας προς την Μακεδονία» η Γκάρντιαν, για «Ακρόπολι μίσους» η ολλανδική «NRS Handelsblad» και άλλα παρόμοια.

Εύλογο το ερώτημα, γιατί η Ελλάδα έφτασε και ποιός την οδήγησε σ' αυτό το σημείο;

Είναι πλέον γνωστό στους πάντες ότι βασικός λόγος δημιουργίας, διεθνώς, ανθελληνικού κλίματος είναι η πολιτική της ελληνικής ηγεσίας απέναντι στην Δημοκρατία της Μακεδονίας και απέναντι στους Μακεδόνες που ζούνε στην ελληνική επικράτεια.

Οι υπεύθυνοι της πολιτικής που τελικά δημιούργησε αυτό το διεθνές «ανθελληνικό» κλίμα σπεύδουν να ρίξουν τις ευθύνες σε σκοτεινά συμφέροντα και σενάρια, και κυρίως σε λανθασμένη πολιτική του πολιτικού αντιπάλου.

Καθώς το κύριο χαρακτηριστικό της πολιτικής αντιπαράθεσης ήταν και δυστυχώς συνεχίζει να είναι, η εθνικιστική πλειοδοσία και πατριδοκαπηλεία, δεν μπορούσε να υπάρξει άλλο αποτέλεσμα. Οι ρεαλιστικές φωνές που έστω καθυστερημένα ακούστηκαν, θάφτηκαν κάτω από τις κραυγές των εθνοκάπηλων.

Τελικά ο μεν απλός πολίτης, μη γνωρίζοντας την αλήθεια, αγανάκτησε και διαμαρτυρήθηκε (στην πραγματικότητα σήρθηκε σε ανώφελες διαμαρτυρίες) και τελικά δεν πήρε την απάντηση που δικαιούται, ενώ η πολιτικές ηγεσίες και οι αρμόδιοι που ξέρουν την αλήθεια, πίστεψαν ότι μπορούν να κρυφτούν πίσω από το δάκτυλό τους, και ότι έχουν τόσο μεγάλο «δάκτυλο», ώστε πίσω από αυτό μπορούν να κρύψουν την αλήθεια και το δικό από την διεθνή κοινότητα.

Όσον αφορά την επιμονή στην αλλαγή του ονόματος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αυτή ήταν τουλάχιστον ανόητη γιατί το όνομά της είναι πραγματικά αδιαπραγμάτευτο. Αφ' ενός είναι κατωχυρωμένο από τους διεθνείς οργανισμούς το δικαίωμα κάθε κράτους και λαού να ονομάζεται όπως αυτός θέλει, αφ' ετέρου δε, αυτό το όνομα δεν το πήρε ούτε το χρωστάει σε κανέναν.

Μερικοί επέμεναν να πειστεί η κυβέρνηση της Δημοκρατίας Μακεδονίας και ο πρόεδρος Γκλιγκόρφ οικονομικά και πολιτικά ώστε να εγκαταλείψουν το όνομα, πέρα από κάθε αρχή διεθνούς δικαίου. Ξεχνάνε όμως μία πραγματικότητα. Ότι κανένας Μακεδόνας, είτε εκτός αυτής, δεν έχει εξουσιοδοτήσει την κυβέρνηση και τον πρόεδρο Γκλιγκόρφ να διαπραγματευτεί το όνομα ή ζητήματα που αφορούν την ταυτότητα ή τα δικαιώματα των Μακεδόνων.

Απεναντίας τους κατηγορούν, διότι επιτρέπουν την ελεύθερη διακίνηση πολιτών, εμπορευμάτων και κεφαλαίων από την Ελλάδα, την ίδια στιγμή

που το ελληνικό κράτος δεν επιτρέπει τα ίδια στην δική του επικράτεια και δεν σέβεται τα δικαιώματα των Μακεδόνων.

Μοναδικό αποτέλεσμα αυτής της επιμονής ήταν να γίνουν πλατιά γνωστές μερικές αλήθειες σχετικά με την Μακεδονία και τον Μακεδονικό λαό. Και οι αλήθειες αυτές, κάθε άλλο παρά ευνοϊκές είναι για την εικόνα του ελληνικού κράτους.

Η Κίνησή μας πραγματικά θα ευγνωμονούσε αυτούς που εφάρμοσαν αυτήν την πολιτική χάρη στην οποία έγιναν τόσο πλατιά γνωστά αυτά που τραθήσαμε από το ελληνικό κράτος, αν αυτή η πολιτική δεν εγκυμονούσε κινδύνους για την ειρήνη και την ευημερία των λαών της περιοχής.

Για να λυθεί κάπως η απορία των αναγνωστών μας γιατί «δεν μας πιστεύουν», «δεν πείθουμε» και «ήταν αναπόφευκτη η διπλωματική ήττα» δημοσιεύουμε σε άλλες σελίδες, επίσημα ελληνικά έγγραφα του 1912-13 όπου φαίνεται πως έβλεπε και πως χαρακτήριζε την Μακεδονία το Ελληνικό κράτος. Είναι από τα έγγραφα που μέχρι πρόσφατα γνώριζαν πολύ λίγοι, ενώ τώρα έχουν γίνει γνωστά σε πολύ μεγάλη μερίδα της διεθνούς κοινής γνώμης.

Η Κίνησή μας όλο αυτό το διάστημα απέφυγε να πάρει θέση στο ζήτημα, αφ' ενός γιατί δεν ήθελε να παρέμβει στις διακρατικές υποθέσεις των δύο χωρών, αφ' ετέρου δε γιατί θεωρούσε το ζήτημα τελειωμένο (και δεν έπεσε έξω) από τότε που έγινε το δημοψήφισμα για την ανεξαρτητοποίηση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Πήρε τολμηρή όμως θέση τον Σεπτέμβριο του 1991, όταν με υπόμνημά της προς τον τότε πρωθυπουργό Κ. Μητσοτάκη και τα κόμματα (με κοινοποίηση σε Ο.Η.Ε και Δ.Α.Σ.Ε.) ζήτησε «την σύναψη ολόπλευρων σχέσεων της Ελλάδας με την ανεξάρτητη Δημοκρατία της Μακεδονίας όπως και με τις άλλες γειτονικές» και «στην προαναγγελθείσα συνάντηση των πρωθυπουργών Ελλάδος, Βουλγαρίας, Σερβίας να καλεστούν οι πρωθυπουργοί και των άλλων γειτονικών χωρών ή να ακυρωθεί γιατί είναι επιλεκτική, μονομερής και επικίνδυνη, καθώς δείχνει να είναι προπαρασκευαστική μετώπου και δεν συμβάλλει στην ειρήνη».

Στη δεύτερη πρόταση δικαωθήκαμε μέσα σε μία 'βδομάδα, καθώς μεγάλες δυνάμεις, έχοντας τις ίδιες ανησυχίες με μάς παρενέβηκαν και ακύρωσαν την συνάντηση. Αλλά και μερικούς μήνες μετά όταν το ΚΚΕ και άλλες δυνάμεις πρότειναν Βαλκανική διάσκεψη για την ειρήνη.

Ως προς τη πρώτη πρόταση τώρα βρισκόμαστε στη φάση της δικαίωσης καθώς όλο και περισσότεροι υποστηρίζουν την ωφελιμότητα σύναψης ολόπλευρων σχέσεων της Ελλάδος με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Αλλά και σε ένα ακόμη σημείο δικαιωθήκαμε. Προτείναμε τότε στη κυβέρνηση και τα κόμματα να αλλάξουν και να επανορθώσουν την άδικη και απάνθρωπη πολιτική σε βάρος των Μακεδόνων «επειδή θεωρούμε αυτήν την πολιτική σαν την πλέον αποτελεσματική ανθελληνική προπαγάνδα στο εξωτερικό».

Χρειάστηκε να περάσουν δυό-μια χρόνια για να φανεί πόσο ανθελληνικό κλίμα δημιουργεί αυτή η πολιτική.

Η δική μας απορία είναι πλέον, αν οι αρμόδιοι θα τολμήσουν να ενημερώσουν αντικειμενικά τον απλό πολίτη και θα αλλάξουν πολιτική ή θα συνεχίσουν την ίδια αδιέξοδη, επικίνδυνη, αντιδημοκρατική και «ανθελληνική» πολιτική.

Η Μακεδονική Γλώσσα

Η Μακεδονική γλώσσα, μία από την οικογένεια των σλαβογενών γλωσσών, διαμορφώθηκε ως ενιαία στον χώρο της Μακεδονίας με τη σημερινή της μορφή, τους προηγούμενους αιώνες, όσο στα Βαλκάνια κυριαρχούσαν οι Οθωμανοί Τούρκοι.

Συγγενής των γειτονικών γλωσσών πολύ κοντινός όπως είναι φυσικό αλλά και γλώσσα ανεξάρτητη σε όλα ότι μπορούν να χαρακτηρηθούν μία γλώσσα.

Η διαμόρφωση του εδάφους της Μακεδονίας -ψηλά βουνά και μεγάλα ποτάμια- επέτρεψαν την δημιουργία πολλών τοπολαλιών και διαλέκτων. Από τέλη του προηγούμενου αιώνα και έως τα μισά του δικού μας, η επικοινωνία των ανθρώπων των ομιλούντων τις διάφορες διαλέκτους της Μακεδονικής, από τις βορειότερες έως τις νοτιότερες και από τις δυτικότερες έως τις ανατολικότερες ήταν πολύ εύκολη, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Όταν όμως μετά τους Βαλκανικούς πολέμους η Μακεδονία κατανεμήθηκε στα τρία σύμμαχα κράτη, Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία, έπαψε η επαφή των ανθρώπων των τριών αυτών περιοχών της Μακεδονίας. Τότε η γλώσσα ξεκίνησε την μεγάλη της περιπέτεια. Απαγορεύεται η χρήση και στα τρία κομμάτια της σε μία προσπάθεια των καθεστώτων των χωρών αυτών να προχωρήσουν και να ολοκληρώσουν την διαδικασία της διαμόρφωσης των εθνών τους σε βάρος του Μακεδονικού λαού φυσικά.

Αργότερα στο τέλος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου (ASNOM 2 Αυγούστου 1944) στο μοναστήρι ΠΡΟΧΟΡ ΠΤΣΙΝΣΚΙ, εισάγεται η Μακεδονική γλώσσα, ως επίσημη του Μακεδονικού κράτους, όπου μάλιστα έγινε και μία προσπάθεια να δοθούν προσαιρινές γραμματικές οδηγίες οι οποίες αργότερα χρησιμοποιήθηκαν σαν βάση για την παραπέρα συζήτηση του γλωσσικού ζητήματος και της ορθογραφίας του.

Κατά τον Μάϊ του 1945, και αφού είχαν προηγηθεί αρκετές επιτροπές και συνεδριάσεις εξήχθησαν οι τρεις βασικοί κανόνες οι οποίοι θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν για την οριστικοποίηση της μορφής της γλώσσας.

α) Πρέπει να χρησιμοποιηθούν κανόνες και μορφές της γλώσσας των κεντρικών διαλέκτων, έτσι που να δένουν σε μεγάλο βαθμό όλες τις διαλέκτους και να είναι αποδεκτές από

όλους τους ανθρώπους, από όλα τα μέρη.

β) Στην επίσημη Μακεδονική γλώσσα θα έπρεπε να εκφραστεί σε μεγάλο βαθμό η λαϊκή της βάση. Το λεξιλόγιο να εμπλουτιστεί με λέξεις από όλες τις τοπικές λαλιές, να πλαστούν νέες λέξεις με ζωντανά στοιχεία και όσο ήταν απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν και ξένες λέξεις.

γ) Το Μακεδονικό αλφάβητο να αποτελείται από τόσα γράμματα όσα και οι φθόγγοι της επίσημης γλώσσας, και η γραμματική να διαμορφωθεί με τον κανόνα της φωνητικής.

Η λογική των τριών αυτών κανόνων θα ήταν πάρα πολύ σωστή εάν αφορούσε την Μακεδονική γλώσσα σε όλη της τη γεωγραφική έκταση, δηλαδή δεν πάρθηκαν υπ' όψιν οι διάλεκτοι της Μακεδονικής των τμημάτων που ήταν υπό την κυριαρχία της Βουλγαρίας και της Ελλάδας, και μάλιστα επικράτησε η άποψη των απομακρυσμένων διαλέκτων από τις γειτονικές γλώσσες. Έτσι δόθηκε βάση στις λαλιές των περιοχών του ΠΡΙΛΕΠ και του ΒΕΛΕΣ, και εν μέρει της ΟΧΡΙΑΔΑΣ.

Θα ήθελα να αναφέρω πως και η γαλική γλώσσα χρησιμοποίησε την διάλεκτο της περιοχής των Παρισίων ως πιο εκφραστική και όχι η πιο κεντρική. Επίσης και η Νεοελληνική στηρήχτηκε στις λαλιές της Πελοποννήσου. Όμως οι γλώσσες αυτές επικράτησαν και έγιναν εργαλείο ολόκληρου του λαού επειδή λειτούργησε επί πολλά χρόνια σε κοινό εκπαιδευτικό σύστημα. Το ίδιο ισχύει και για την Κύπρο η οποία αν και άλλο κράτος με τόσο ιδιόρρυθμη και όμορφη λαλιά, όμως χρησιμοποίησε την ίδια επίσημη γλώσσα την Ελλαδική.

Οι Μακεδόνες τώρα της Ελληνικής Μακεδονίας αλλά και του Πιρίν δεν συμμετείχαν σχεδόν καθόλου στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτό βέβαια οφείλεται στην επιμονή της Ελλάδας να μην αναγνωρίζει την ύπαρξη των Ντόπιων Μακεδόνων και την ιδιαίτερη γλώσσα τους και να τους στερεί φυσικά όλα τα δικαιώματα του λόγου, της έκφρασης, της μόρφωσης στη γλώσσα τους, της καλλιέργειας των πολιτιστικών στοιχείων και φυσικά και της επικοινωνίας με τον λαό της τότε Σ.Δ. Μακεδονίας.

Η γλώσσα μας υπό απαγόρευση πέγρασε σιγά σιγά σε δεύτερη χρήση και περιορίστηκε στην οικογένεια ή στο χωριό ή στους ανθρώπους που γνωρί-

ζονταν καλά και δεν φοβόταν ο ένας τον άλλον.

Με τον καιρό φτώχνησε σε λέξεις, εισήχθησαν πάρα πολλές Ελληνικές και άλλες και σε πολλές περιπτώσεις κατάντησε σε υποτυπώδη υποσυνείδητη "γνώση", χωρίς βέβαια καμιά δυνατότητα δημιουργίας.

Χιλιάδες οι διωγμένοι άνθρωποι από τον καιρό του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα φτώχαιναν ακόμη περισσότερο τον λαό μας και του περιόρισαν τη δυνατότητα και το σθένος να αγωνιστούν για τα δικά τους. Όλη η πρωτοπορία βρέθηκε στο βουνό, ενταγμένη στις γραμμές του Δημοκρατικού Στρατού και από εκεί στην προσφυγιά, σε μία προσφυγιά που συνεχίζεται ακόμη και σήμερα στο έτος 1994!!! Επικοινωνία λοιπόν με την γλώσσα της λογοτεχνίας, της φιλοσοφίας, της πολιτικής από πουθενά. Μόνον όσοι έφυγαν μετανάστες πέρα από τους ωκεανούς εκεί μπόρεσαν και εντάχτηκαν στις Μακεδονικές κοινότητες, διατήρησαν και καλλιέργησαν ενσωματωμένοι στο περιφερειακό εκπαιδευτικό σύστημα της τότε Σ.Δ. Μακεδονίας.

Για μας εδώ το ραδιόφωνο και αργότερα η τηλεόραση που δεν μπορούσαν τα σήματά τους να τα περάσουν από έλεγχο διαβατηρίων θα μπορούσαν ίσως να μας κρατούν ενήμερους και να μας ενώσουν τουλάχιστον γλωσσικά. Η δυνατότητα όμως αυτή ελαχιστοποιήθηκε εξ αιτίας των επιλογών κάποιων πολιτικών φιλολόγων.

Έτσι όσο νοτιότερα και ανατολικότερα πάει κανείς τόσο ο βαθμός της λεημονιάς και της αφομοίωσης είναι μεγαλύτερος.

Σήμερα εμείς, η γενιά των κυνηγμένων και βασανισμένων πατεράδων μας που μας κληροδότησαν την συμπεσιμένη αλλά όχι και τόσο φτωχή γλώσσα θα προσπαθήσουμε να αποκαταστήσουμε την αξιοπρέπεια μας και να ξαναμάθουμε τη γλώσσα μας, τα τραγούδια και τα παραμύθια μας.

Θα τα γράψουμε όσοι από εμάς ξέρουμε για να τα διαβάσουν όσοι προσπαθήσουν έστω και λίγο, θα χρησιμοποιήσουμε την απλή και Λαϊκή λαλιά βαθαίνοντας όλο και περισσότερο.

Εργαλείο μας θα είναι ότι μας έχει αφήσει η ιστορία από την εποχή του Κυρίλλου, την προσπάθεια των αναγεννησιακών του 19ου αιώνα και την αποκορύφωση του Ιλιντεν. Η απλή

Περί γκρεμισμάτων

και εκφραστική γλώσσα των αγωνιστών του Ιλντεν είναι αυτή που μας συνδέει όλους από όλα τα κομμάτια της Μακεδονίας. Ετσι την καταλαβαίνουν οι άνθρωποι του Πιρίν, της Οχρίδας και ως την αγκαλιά της Θεσσαλονίκης, της Δράμας και των Σερρών.

Είναι ανάγκη για να καταλάβουν και να νιώσουν οι άνθρωποι μας τη γλώσσα τους δική τους, πρέπει να είναι η ζωντανή γλώσσα, η γλώσσα της καθημερινότητας. Ας μη γελιόμαστε, μας έχουν αναγκάσει στην αμορφωσιά, λίγοι από εμάς κατάφεραν να μορφωθούν με εργαλείο τους την Ελληνική.

Στο προηγούμενο φύλο της "Ζόρα" προτείναμε το αλφάβητο με το οποίο μπορούν να γραφούν όλοι οι φθόγγοι των διαλέκτων μας χωρίς περιορισμούς. Το αλφάβητο που υιοθετήσαμε είναι αυτό που χρησιμοποιούσαν οι αγωνιστές του Ιλντεν, διαθέτει όλα τα στοιχεία τα οποία μας είναι απαραίτητα. Είναι το αλφάβητο που δαγνήστηκαν οι Βούλγαροι, Ρώσοι, Ουκρανοί, Σέρβοι και το προσαρμόσανε στις γλώσσες τους.

Για να ξανακάνουμε τη γλώσσα μας κτήμα μας.

ΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ-ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ
ДЕСК ЗА КУЛТУРА И ПИСМЕНОСТ
НА ДВИЖЕЊЕТО

3ΟΡΑ

Μηνιαία εφημερίδα που εκδίδει η

«Μακεδονική Κίνηση
Βαλκανικής Ενημερίας»

Συντάσσεται από επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με τον νόμο:

ΤΡΑΪΑΝΟΣ Χ. ΠΑΣΟΗΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 7

584 00 ΑΡΙΔΑΙΑ

GREECE

Τηλ.- FAX 0384-22802

Εμβάσματα-Επιταγές

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

COMMERCIAL BANK OF GREECE

524 ΑΡΙΔΕΑ No 34 926 492

Θα προσπαθήσω να κάνω μία εννοιολογική ανάλυση, ως προς την απόδοση της έννοιας του ρήματος κρημνίζω (γκρεμίζω) και του παραγώγου αυτού ουσιαστικού κρημνός (γκρεμός), κατ' αρχάς, με την απλή έννοια και σημασία που έχει αυτό το ρήμα και ουσιαστικό.

Στη γλώσσα των πολιτικών μηχανικών, αρχιτεκτόνων, αλλά και απλών ανθρώπων το ρήμα κρημνίζω χρησιμοποιείται συνήθως όταν θέλει κάποιος να γκρεμίσει ένα επικίνδυνο κτίσμα που είναι ακατάλληλο για να κατοικούν άνθρωποι ή ζώα ή αν είναι εμπόδιο σε κάτι που διευκολύνει ιδοκτητή ή δημόσιο συμφέρο κλπ.

Με αυτό το σκεπτικό η έννοια του γκρεμίζω είναι πολύ απλή και φυσική και δεν περιέχει καμιά κακή προαίρεση.

Ομως το ρήμα γκρεμίζω έχει και μεταφορική έννοια όταν χρησιμοποιείται σε άλλα σχήματα λόγου και ειδικά στην γλώσσα του σκοπού και του επιτηδεύματος και συλλήβδην του αυτοσκοπού.

Η νεολογία παραπονείται και διαμαρτύρται για το γκρέμισμα των ονείρων και ιδανικών της.

Η τρίτη ηλικία φαίνεται απογοητευμένη από το γκρέμισμα των δικών της ιδανικών και προτύπων που είχαν για την κοινωνία, πολιτική, ηθική κλπ.

Διαμαρτύρονται, επίσης, οι πολιτικές παρατάξεις γιατί γκρεμίζονται τα πλάνα και εφαρμογές που είχε η μια πριν από την άλλη.

Γρεμίζονται, εν τέλει, σε συνολική βάση, πολλές φορές οι προσδοκίες ολόκληρου λαού από τις αποτυχίες, πολλές φορές, των πολιτικών, οικονομικών, συνδικαλιστικών, κοινοτικών παραγόντων μίας χώρας.

Εδώ όμως η έννοια του ρήματος γκρεμίζω πολλές φορές χρησιμοποιείται ιδιότελως, μεγιστοποιημένη, ή και τεχνητά για να διογκώσει μία διαμορφωζόμενη επιλεκτική τακτική στρατηγικής για ανατροπή συσχετισμών (εκλογικών κλπ.)

Θεμιτή, ίσως, αλλά και κατανοητή.

Η σημασία, όμως, του ρήματος γκρεμίζω ένα πολιτιστικό μνημείο εμπεριέχει βαρβαρότητα, εχρότητα προς ένα σύνολο κοινωνικό, πολιτιστικό και ενδημικό φασισμό.

Με αυτό το σκεπτικό, λοιπόν, αναδύεται η ανατομική φυσιογνωμία ενός μεγάλου γκρεμιστή πολιτιστικών μνημείων, του τέως νομάρχη Φλώρινας Θεοδώρου Ασπασίδη.

Ο κενός περιεχομένου και πολιτισμού και ενδημών σήμερα ανέτως εν Θεσ/νίκη κύριος αυτός συνέλαβε με τη νοσηρή του σκέψη την ιδέα για

το γκρέμισμα του παλαιού Γυμνασίου Φλώρινας.

Και παρά τις υφιστάμενες διατάξεις για τη διατήρηση του κτιρίου ως ιστορικού και την παρέμβαση του τότε υπουργού Πολιτισμού λιγοστών τοπικών μεμονομένων πολιτών και πανεπιστημιακού, ο ειρημένος νομάρχης εν μία νυκτί γκρέμισε το Γυμνάσιο, γιατί όπως λέγονταν τότε ήταν έργο κτισμένο από "Βουλγάρους".

Τον λόγο για το οποίο γκρέμισε το κτίριο και που προαναφέραμε δεν θα τον σχολιάσουμε. Εξάλλου είναι αρκούντως γνωστός.

Εκεί όμως που πρέπει να σταθούμε περισσότερο είναι η αιτία που τον οδήγησε στην πράξη του αυτή. Τα φυσικά μνημεία είναι κανάλι με το παρελθόν μας, ομφάλιος λώρος με την πολιτιστική μας παράδοση με τις ρίζες μας.

Το γκρέμισμά τους σημαίνει καταστροφικό κτύπημα σ' αυτούς τους δεσμούς και ότι αυτοί σημαίνουν για τον λαό μας με κατ' αφανή επιδίωξη την πλήρη και όσο γίνεται γρηγορότερη αφομοίωση του σε όλους τους τομείς.

Δυστυχώς για τον "κύριο" αυτό τα γεγονότα τους πρόλαβαν. Στην Ευρώπη πνέει άνεμος αλλαγής. Ζούμε μια περίοδο αλλαγών και προκλήσεων που μάλλον δεν έχουν προηγούμενο. Το δηλώνουν κατηγορηματικά οι αποφάσεις της ΔΑΣΕ, η διακήρυξη της Κοπενχάγης, η Χάρτα του Παρισιού για μία νέα Ευρώπη.

Απλά εδώ θα αναφέρουμε τι δηλώνει το άρθρο 22 του ψηφίσματος Ντε Πασκουάλε για την Κοινοτική Περιφερειακή Πολιτική σχετικά με τα γλωσσικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά των περιφερειών των διαφόρων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

"Κρίνει ουσιαστικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή πολιτιστική ταυτότητα να δοθεί δυνατότητα έκφρασης στα ειδικά περιφερειακά χαρακτηριστικά που υπάρχουν εντός κάθε κράτους μέλους με την καλύτερη δυνατόν εκμετάλλευση των χαρακτηριστικών αυτών ώστε να γίνουν σεβαστά τα συμφέροντα, οι επιδιώξεις και η ιστορική, γλωσσική και πολιτιστική κληρονομιά της κάθε περιφέρειας, καθώς και με τη διευκόλυνση της διαμεθοριακής και διαπεριφερειακής γλωσσικής και πολιτιστικής συνεργασίας στην περίπτωση ιστορικών, γλωσσικών και πολιτιστικών κληρονομιών που επεκτείνονται πέρα από τους υπάρχοντες διοικητικούς διαχωρισμούς".

Με Μακεδόνες του Καναδά

Η δημιουργική παρουσία, η εργατικότητα και κυρίως η δημοκρατικότητα και ανθρωπιά των Μακεδόνων μεταναστών σε συνδιασμό με την δημοσιότητα που πήρε πρόσφατα η δύσκολη ιστορική πορεία του Μακεδονικού λαού, έχουν κάνει τους Καναδούς πολίτες να αντιμετωπίζουν με μία ξεχωριστή εκτίμηση και σεβασμό τους Μακεδόνες του Καναδά και τον πολύπαθο τόπο τους.

Καλεσμένοι από τη πλατιά οργάνωση Μακεδόνων μεταναστών του Τορόντο «Ομπεντινέτι Μακεντόντσι» (Ενωμένοι Μακεδόνες), είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά τη ζωή, τις χαρές, τα προβλήματά τους.

Χαρά και συγκίνηση κάθε φορά που σφίγγαμε τα χέρια, που αγκαλιαζόμασταν, που κουβεντιάζαμε, που χορεύαμε, που τραγουδούσαμε Μακεδόνες από την πατρίδα εμείς με Μακεδόνες μετανάστες στον Καναδά. Και ήταν τόσο πολλές αυτές οι στιγμές, που δεν έμεινε ούτε μία που να μας εγκατέλειψε η χαρά και η συγκίνηση.

Στην ευρύτερη περιοχή του Τορόντο ζούνε περίπου οι μισοί από τους 150.000 Μακεδόνες του Καναδά. Η πολιτιστική οργάνωση «Ομπεντινέτι Μακεντόντσι», ιδρύθηκε το 1959 με πολύ αξιόλογη δραστηριότητα. Ο σημερινός πρόεδρος του Συμβουλίου Τέλι Μαριόφτσι που κατάγεται από το Αρμένιο Φλώρινας συνεχίζει με επιτυχία το έργο των προηγούμενων προέδρων, παίρνοντας την σκυτάλη από τον Στέφο Πλιάκοφ που κατάγεται από το Ζελενίτσε Φλώρινας.

Οι κοινωνικές εκδηλώσεις των ομογενών μας πάμπολες. Συγκεντρώσεις, συνεστιάσεις, χοροί, εκδρομές, πικ-νίκ. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν οι γιορτές των Κυρίλλου και Μεθοδίου, του Ιλντεν, του Γκότσε Ντέλτσεφ.

Ιδιαίτερη τιμή ανήκει και στους Μακεδόνες Αγίους, τον Αγιο Κλήμεντα της Οχρίδας στον οποίο είναι αφιερωμένη μεγάλη εκκλησία στο κέντρο του Τορόντο, τον Αγιο Ναούμ στον οποίο είναι αφιερωμένη η εκκλησία της Μακεδονικής κοινότητας του Χάμιλτον, τον Αγιο Δημήτριο τον Θεσσαλονικέα στο οποίο είναι αφιερωμένη η νεοαναγειρόμενη εκκλησία του Μάρκαμ, τις οποίες είχαμε την ευκαιρία να επισκευτούμε. Συνολικά στη Β.Αμερική υπάρχουν περί τις 27 μακεδονικές εκκλησίες.

Είχαμε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο διάστημα που μείναμε στον Καναδά. Στη συνεστίαση των «Ενωμένων Μακεδόνων» (26 Νοεμ), σε μήτιγκ στο Χάμιλτον και το Μάρκαμ και στην συνάντηση των Παιδιών Φυγάδων (Ντέτσα Μπέγκαλτσι).

Οι περισσότεροι ξεριζώθηκαν χωρίς καν να έχουν ιδέα τι είναι κομμουνισμός και τι εμφύλιος σε ηλικία 3-4 χρόνων. Κι όμως πολλοί από αυτούς δεν έχουν δικαίωμα ούτε απλής επίσκεψης στη γενέτειρά τους ενώ οι πρωτεργάτες του εμφυλίου επαναπατρίστηκαν και αποκαταστάθηκαν.

Αυτό που πραγματικά κάνει εντύπωση είναι η συμμετοχή των ομογενών μας στις ομαδικές αυτές εκδηλώσεις.

Οποτε επισκευτήκαμε την τεράστια Μακεδονική πολιτιστική λέσχη στο κέντρο του Τορόντο, τη βρήκαμε γεμάτη από νεαρούς Μακεδόνες που μάθναν μακεδονικούς χορούς, από εργαζόμενους και συνταξιούχους που συζητούσαν, διάβαζαν, που σχεδίαζαν διάφορες εκδηλώσεις.

Όλη αυτή τη εικόνα έρχεται να συμπληρώσει το Μακεδονικό γηροκομείο για τους Μακεδόνες απόμαχους, η μακεδονική TV «Μακεντόνσκι Κόριν», ο ραδιοσταθμός «Γκλάς να Ομπεντινέτιτε Μακεντόντσι», οι εφημερίδες «Μακεντόνια», «Μακεντόνσκα Τριμπούνα», «Μακεντόνσκι Νοβίνι», η ομάδα χόκεϊ «Ομπεντινέτι Μακεντόντσι», οι ομάδες ποδοσφαίρου «Σόλουν», «Μπράϊτσιν», «Μακεντόνια», «Πρέσπα», «Πρίλεπ», «Βάρνταρ», «Ζλάτιν ντέτσα», «Σκάρμπορο Μακεντόνια» που μετέχουν στο τοπικό πρωτάθλημα.

Στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο υπάρχει έδρα μακεδονικής γλώσσας όπου φοιτούν όσοι Μακεδόνες διαλέγουν τη σπουδή της μακεδονικής γλώσσας, λογοτεχνίας και κουλτούρας.

Πως τα πάτε με την Ελληνική ομογένεια κύριε Πλιάκοφ; Ρωτάμε τον μέχρι πρότινος πρόεδρο των «Ενωμένων Μακεδόνων».

Άλλη απάντηση περιμέναμε, άλλη μας ήρθε.

«Με τους Έλληνες δεν έχουμε κανένα πρόβλημα συνεργασίας. Κάπια προβλήματα δημιουργήθηκαν από τότε που άρχισε να ανακατεύεται η ελληνική κυβέρνηση. Εφερε σε μιά μερίδα Ελλήνων του Καναδά πολιτική φόρτιση και τους ώθησε ενάντια στους Μακεδόνες. Ελπίζουμε με τη νέα κυβέρνηση να πάμε καλύτερα» και συνεχίζει: «Με τους Έλληνες ζούμε δίπλα-δίπλα... χρόνια και μπορούμε να ζήσουμε σαν καλοί γείτονες».

Τι ζητάτε από το ελληνικό κράτος; Είναι η επόμενη ερώτηση.

«Ζητάμε να σεβαστεί τα εθνικά δικαιώματα του Μακεδονικού λαού. Να επιστρέψει την ιθαγένεια σε όσους Μακεδόνες που κατάγονται από το ελληνικό τμήμα της Μακεδονίας την έχει αφαιρέσει, να επιτρέψει την ελεύθερη επίσκεψη στις πατρογονικές μας εστίες και να επιστραφούν οι παρουσίες σε όσους Μακεδόνες αφαιρέθηκαν».

Ποιό μήνυμα θέλετε να στείλετε στους Μακεδόνες όλου του κόσμου;

«Ενωμένοι οι Μακεδόνες, ψυχικά και πνευματικά στις χώρες όπου ζουν, να διεκδικήσουν και να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, να δυναμώσουν τους δεσμούς μεταξύ τους και ενωμένοι να στηρίξουν την πάλη των Μακεδόνων του Αιγαίου, του Πιρίν και της Αλβανίας για να αποκτήσουν πλήρη εθνικά δικαιώματα, όπως αυτά προβλέπονται από τους διεθνείς οργανισμούς».

Ελπίζουμε γρήγορα να ξαναβρεθούμε κοντά τους ή αυτοί κοντά μας.

Παρά την μεγάλη απόσταση νιώθουμε πολύ κοντά στους μετανάστες μας του Καναδά, όπως και με τους απανταχού μετανάστες μας και ξέρουμε ότι κι αυτοί το ίδιο νιώθουν. Όλοι μαζί ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες.

Η Παμμακεδονική Ένωση Καναδά

Σε άσχημα χάλια βρέθηκε η "Παμμακεδονική Ένωση" Καναδά. Με μία από ψηλά απόφαση καθαιρέθηκε ο εκλεγμένος πρόεδρος Β. Σοκλαρίδης. Και μην παρασύρεστε από το όνομα και τον θεωρήσετε Πόντιο. Η καταγωγή του είναι από τον Αγιο Γερμανό Πρεσπών και η μάνα του μόνο μακεδονικά μιλούσε.

Όπως μας πληροφόρησε η ελληνόφωνη εφημερίδα του Καναδά «ΧΡΟΝΙΚΑ» (24-11-1994), ο κ.Σοκλαρίδης από τις Πρέσπες κατηγορήθηκε για την συμπεριφορά του και ότι δεν ήταν «σοβαρός» όπως και άλλοι ΠΡΩΗΝ πρόεδροι (στην πλειοψηφία τους πράγματι Μακεδόνες) δεν ήταν «σοβαροί» και «όλοι οι ΠΡΩΗΝ τραβούσαν το χαλί κάτω από τα πόδια της Κοινότητας». Κυβερνήτης ανέλαβε ο Πόντιος κ. Μουτσίδης.

Αγανακτισμένος ο καθαιρεθείς εμφανίστηκε στην τηλεόραση και έκανε δηλώσεις του τύπου «οι Πόντιοι δεν έχουν καμιά θέση στην Παμμακεδονική» ή «άργησα να καταλάβω». (ΧΡΟΝΙΚΑ 24-11-93 σ.3)

Ο φλωρινιώτης τέως πρόεδρος «πρέπει να καταλάβει» ότι οι Πόντιοι μπορούν να έχουν θέση και στην Ομοσπονδία Ποντιακών Συλλόγων και στην Παμμακεδονική και να κάνουν τα συνέδριά τους στην Θεσσαλονίκη και ότι άλλο θέλουν, οι Μακεδόνες όπως αυτός μπορούν να μετέχουν μόνο στην Παμμακεδονική μαϊμού, που πατρνάρεται από άλλους, μπορούν να είναι και πρόεδροι αλλά πρέπει να χορεύουν στο ρυθμό που άλλοι γι' αυτούς θα παίζουν.

Τραιανός

Πολιτική Μεσοπολέμου

Και τι δεν θύμισε η είδηση που δημοσιεύτηκε στις αρχές Δεκέμβρη του 1993.

Θύμισε κατ' αρχήν τα Τάγματα Ασφαλείας του μεσοπολέμου με ότι συνεπάγεται αυτό.

Εφερε ξανά στο νου του κάθε Μακεδόνα τα Ταμεία, τα Γραφεία και τις Διευθύνσεις Εποικισμού.

Τα κριτήρια με τα οποία έγινε η διανομή οικοπέδων και αγροτικών εκτάσεων με όλες τις διακρίσεις και αδικίες που έγιναν σε βάρος τους.

Τα προνόμια και οι διευκολύνσεις που παραχωρήθηκαν στους πρόσφυγες.

Τον φρικιαστικό Νόμο 2536/53 με τον οποίο επιβάλλονταν ο ξεριζωμός των αμφιβολών ντόπιων και οι εγκατάσταση «εθνικοφρόνων»

Τους λόγους για τους οποίους εγκαταστάθηκε στο τόπο μας η μεγάλη μάζα των προσφύγων. «σύμφω να με το βυζαντινό πρότυπο» λέει το δημοσίευμα

του «ΕΘΝΟΥΣ» (7 Δεκ.'93-σελ.12) το οποίο και αναδημοσιεύουμε αυτούσιο.

Λέει τόσα πολλά το δημοσίευμα, που υπήρχε και σε άλλες εφημερίδες, ώστε θεωρούμε ότι από μας δεν χρειάζεται περισσότερος σχολιασμός.

Χιλιάδες αιτήσεις Μακεδόνων για παραχώρηση αγροτικών κλήρων, εργατικών κατοικιών και οικοπέδων για επαναπατρισμούς, για άδειες λαϊκών αγορών, για διορισμούς έχουν απορριφθεί.

Εμείς ρωτάμε τους αρμόδιους: Ως πότε θα συνεχίσουν αυτήν την προκλητικά άδικη και προσβλητική πολιτική σε βάρος των ντόπιων;

Ρωτάμε και τους Μακεδόνες Βουλευτές: Ως πότε θα σωπαίνουν σ' αυτά που όλοι οι ντόπιοι συζητούν μεταξύ τους; Ως πότε θα συμπαρατάσσονται μ' αυτούς που προσπαθούν να φимώσουν την ΜΑΚΙΒΕ κι ως ξέρουν γιατί το κάνουν;

ΠΩΣ ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΑΠΟ 5.000 ΑΚΡΙΤΕΣ

Πόντιοι - κομάντος

Πέντε χιλιάδες σύγχρονοι ακρίτες, με πλούσια τεχνικά μέσα στη διάθεσή τους, θα φυλάγουν σε λίγους μήνες τα σύνορα της χώρας. Το Σώμα των Ελλήνων Ακριτών, που θα είναι η αυριανή αστυνομία συνόρων, θα επανδρωθεί κυρίως με Ποντίους από την πρώην Σοβιετική Ένωση, αλλά και με άλλους πολίτες της χώρας που θα θελήσουν να εγκατασταθούν μόνιμα στα σύνορα. **Στους σύγχρονους ακρίτες θα παραχωρηθούν καλλιεργήσιμες εκτάσεις κατά μήκος των συνόρων - σύμφωνα με το βυζαντινό πρότυπο - και θα ενισχυθούν οικονομικά, ώστε να ενσωματωθούν στην περιοχή.**

Ο μισθός τους προβλέπεται να είναι διπλάσιος από τον μισθό του αστυνομικού, ενώ προβλέπονται και άλλα ευεργετήματα, σε συνδιασμό με τη δημιουργία της κατάλληλης υποδομής για διαμονή.

Είναι ήδη έτοιμη η σχετική μελέτη, που έχει γίνει από επιτροπή ειδικών επιστημόνων για λογαριασμό του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, και αυτές τις μέρες πρόκειται να παραδοθεί στον κ. Στέλιο Παπαθεμελή.

Από τη στιγμή που μελετηθεί και εγκριθεί από τα συναρμόδια υπουργεία, θα μπει στ στάδιο της υλοποίησης και μάλιστα πολύ σύντομα. Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης έχει ήδη δηλώσει το πρόβλημα της θωράκισης των συνόρων και της αντιμετώπισης των λαθρομεταναστών, κυρίως από την Αλβανία, είναι από τα πρώτα ζητήματα που θα προσπαθήσει να λύσει. Τα μέτρα που είχαν έως τώρα ληφθεί, ήταν κατά γενική ομολογία ατελέσφορα και προπάντων ασύμφορα.

Είναι κοινό μυστικό ότι οι Αλβανοί λαθρομετανάστες που απλαύνονταν, επέστρεφαν πολλές φορές αυθυμερόν και η επαναπωρώσή τους στα σύνορα στοίχιζε στο Δημόσιο πάνω από ένα δισεκατομύ-

μύριο δραχμές το χρόνο.

Σχετικά με τα οικονομικά μέτρα που θα χρειαστούν για να δημιουργηθεί η αστυνομία συνόρων, αναμένεται να απορροφηθούν κονδύλια και από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία, αφού τα σύνορα της Ελλάδας είναι πλέον και σύνορα της Ενωμένης Ευρώπης.

Οι πέντε χιλιάδες ακρίτες των συνόρων θα είναι ειδικό Σώμα που δεν θα έχουν καμία σχέση με την υπάρχουσα αστυνομία. Δεν θα απορροφηθεί κανένας αστυνομικός στο υπό δημιουργία Σώμα και είναι αμφίβολο αν η αστυνομία των συνόρων θα υπάγεται στο αρχηγείο της αστυνομίας.

Η εκπαίδευση των ακριτών στα όπλα θα γίνεται από τον στρατό και θα τους παραχωρηθούν όλα τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, για να είναι σε θέση να ανιχνεύουν τις κινήσεις λαθρομεταναστών. Προβλέπεται να εφοδιαστούν με ραντάρ, ελιόπτερα και ειδικά εκπαιδευμένα σκυλιά, γιά να μπορούν να εντοπίζουν τους λαθρομετανάστες ακόμα και στις πιο δύσβατες περιοχές των συνόρων.

Στη μελέτη που ετοίμασε η ομάδα εμπειρογνομόνων, ελήφθησαν υπ' όψιν και το γερμανικό και το εβραϊκό μοντέλο της αστυνομίας των συνόρων. Προσπάθησαν, όμως, να δώσουν αποτρεπτικό-κοινωνικό χαρακτήρα στο νέο μοντέλο. Κοντά στη συνοριακή γραμμή θα βρίσκονται τα κέντρα υποδοχής λαθρομεταναστών, που θα δέχονται αυτούς που συλλαμβάνονται.

Εκεί θα γίνεται διαχωρισμός ανάμεσα σε αυτούς που δικαιούνται ασύλου και σε αυτούς που δεν δικαιούνται. Όσοι υπάγονται στη δεύτερη κατηγορία, θα απελαύνονται το αργότερο μέσα σε 45 ημέρες ή θα τους παραχωρείται προσωρινή άδεια, αν υπάρχουν εποχιακές δουλειές και υπάρχει ανάγκη σε εργατικά χέρια.

Οι λαθρομετανάστες που θα απελαύνονται, θα καταγράφονται πριν από την απέλασή τους και θα ειδοποιούνται, ακόμα και μέσω της ελληνικής πρεσβείας, όταν υπάρχουν εποχιακές δουλειές.

Για να είναι δυνατή η ελεγχόμενη είσοδος στη χώρα, θα υπάρχει συνεργασία με τον ΟΑΕΔ και άλλους φορείς, ώστε ανά πάσα στιγμή στα κέντρα υποδοχής να υπάρχει λίστα εργασιών για απορρόφηση μεταναστών.

Για να λειτουργήσει το μοντέλο ως προς την ελεγχόμενη είσοδο, πρέπει να υπάρξει και πολιτική συμφωνία με την Αλβανία για τους εποχιακούς εργάτες.

Για να γίνει πράξη η ενσωμάτωση των Ποντίων και άλλων παλιννοστούντων στις ακριτικές περιοχές της χώρας, ελήφθησαν υπ' όψιν και οι παρ'αγοντες που οδήγησαν στην αποτυχία του μοντέλου ενσωμάτωσης στη Θράκη.

Οι νέοι ακρίτες (Πόντιοι, Καυκάσιοι κλπ.) θα πηγαίνουν κατευθείαν στις περιοχές των συνόρων, όπου θα εγκατασταθούν και θα εργαστούν, αφού προηγουμένως θα έχουν δημιουργηθεί έργα υποδομής (σχολεία, Κέντρα υγείας, φαρμακεία κλπ.).

Προβλέπονται ισχυρότατα οικονομικά κίνητρα, όπως μεγάλοι μισθοί, παραχωρήσεις εκτάσεων για καλλιέργεια, στέγη κλπ., και όλα αυτά σε συνδιασμό με τη γενικότερη οικονομική ανάπτυξη των ακριτικών περιοχών, μέσω των Κοινοτικών προγραμμάτων.

Η ομάδα των ειδικών επιστημόνων που έκανε τη μελέτη για λογαριασμό του υπουργείου Δημόσιας Τάξης πιστεύει ότι οι σύγχρονοι ακρίτες θα γίνουν πληθυσμιακό ανάχωμα και όχι απλώς ένα ειδικό Σώμα της Αστυνομίας.

Λίγης ανθρωπιάς επαίτης

Η κινητοποίηση των ανθρώπων που παρουσιάζεται τον τελευταίο καιρό κατά των πολέμων σε παγκόσμιο επίπεδο, και μας δίνει το δικαίωμα να αισιοδοξούμε και να οραματιζόμαστε έναν κόσμο απαλλαγμένο από αντιπαλότητες και διαμάχες, από διακρίσεις και διωγμούς και πως οι άνθρωποι τις διαφορές τους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων θα τις επιλύουν.

Διαφένεται πλέον πως η ανθρωπότητα, πορεύεται προς έναν κόσμο ειρηνικό όπου θα έχει σαν άξονα τη συνεργασία και τον αλληλοσεβασμό των λαών.

Ο εθνικισμός που φέρει στο τόπο μόνο καταστροφή και υποσκάπτει τη συνοχή των πολιτών μιάς χώρας, στις σχέσεις ανάμεσα χωρών το ίδιο καταστροφικά μπορεί να λειτουργήσει και να προκαλέσει τον όλεθρο και την δυστυχία. Σήμερα θεωρείται ένας εφιάλτης που πέρασε και γρήγορα θα ξεχαστεί.

Όμως κάποια γεγονότα στο παγκόσμιο σκηνικό μας κάνουν ακόμα, να είμαστε κάπως κουμπωμένοι. Όπως διάφοροι πόλεμοι πάνω στο πλανήτη και οι διακρίσεις σε βάρος κάποιων μικρών λαών και μειονοτήτων, δείχνουν πως οι άνθρωποι για να απαλλαγούν από τις πληγές που είναι πάνω στη γη, θα χρειαστεί πολύ να προσπαθήσουν ακόμα.

Και στη χώρα μας όμως, υπάρχουν αρκετοί που δεν έχουν αντιληφθεί πως ο χρόνος κύλησε και πολλά αλλάξαν. Πως για να λέγεται κάποιος πολιτισμένος πρέπει να βγαίνει από τη συμπεριφορά του και πως το καλύτερο δείγμα είναι ο σεβασμός στη διαφορετικότητα του άλλου. Κάποιοι όμως πάνε αντίθετα στο ρεύμα, που θέλει τους λαούς ειρηνικά να συμβιώνουν. Φαίνεται πως έχουν γαλουχηθεί έχοντας σαν πρότυπο τον ρατσισμό, δεν αντελήφθησαν το πέρασματος χρόνου και ο ρατσισμός τους έμεινε κουσούρι, όπως για παράδειγμα το θλιβερό φαινόμενο όπου σε μία τηλεοπτική εκπομπή το μεσημέρι στις 22 οκτώβρη 1993 "ζητούσαν" το κεφάλι κάποιου φουκαρά!

Ο παρουσιαστής για το σκοπό αυτό, φρόντισε και κάλεσε στο στούντιο, μία συντροφιά από άτομα όπου οι απόψεις τους για τους ντόπιους Μακεδόνες εμφορούνται από σωβινιστική αντιλήψη και είναι πολύ γνωστά τα μακεδονολογικά κηρύγματα και οι "διαφωτιστικές" τους ομιλίες.

Πρέπει να πω πως σε αντίθεση με τους άλλους μέσα στη παρέα, ο πρόεδρος της κοινότητας Αμπελιών αποτελούσε ευχάριστη εξαίρεση.

Η οδύσσεια του Μπαρμπα-Λάζο

Με δραματικό τρόπο ο παρουσιαστής ανήγγελε πως θα μας παρουσιάσει το θύμα μία "περίεργης υπόθεσης". Και

αμέσως σαν να μετάνοιωσε γι' αυτό που είπε, συμπλήρωσε: Δεν ξέρουμε θύμα ή "θύτης"! Και παρουσίασε έναν άνθρωπο που έχει περάσει τα 65 του χρόνια, συνεσταλμένο, φοβισμένο και που δεν τολμούσε να κοιτάξει το φακό της κάμερας. Από δίπλα ο πρόεδρος της κοινότητας Αμπελιών της περιοχής Γιαννιτσών και από την άλλη ο μεγάλος μακεδονολόγος, ο ιστορικός κ. Βακαλόπουλος, στην άλλη άκρη της γραμμής μετά από τηλεφωνική σύνδεση ο άλλος "ειδικός" ο κ. Μέρτζος.

Η υπόθεση άρχισε το 1989 όταν ο Αθανασίου Λάζαρος (αυτός ήταν ο θύτης) πολιτικός πρόσφυγας, "τόλμησε" από τα ξένα να περάσει νόμιμα τα σύνορα της πατρίδας του και να εγκατασταθεί στο χωριό που γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Αμπελιές. Εκεί οι φιλόξενοι χωριανοί που τον αγκαλιάσανε με συμπάθεια και κατανόηση (μιά και είναι όλοι ντόπιοι Μακεδόνες και ο καθένας του έχει κάποιο ανάλογο πρόβλημα). Με προσωπική δουλειά αλλά και με οικομική βοήθεια, του κάνανε ένα μικρό σπιτάκι για να καθήσει με τη γυναίκα του (έχει μιά κόρη από το 1980 παντρεμένη στην Αθήνα). Το κοινοτικό συμβούλιο δε τον προσέλαβε με ετήσια αμοιβή των εξακοσίων χιλιάδων δραχμών, εργάτη για την αποκομμή των απορριμμάτων. Από δω και πέρα όμως αρχίζουν τα προβλήματα. Αρχίζει η οδύσσεια του μπαρμπα-Λάζο, του αγαθού αυτού ανθρώπου.

Σε μία εποχή όπου στην Ανατολή ανακαλήπτονται ή κατασκευάζονται Έλληνες και σαν πλημμυρίδα από άκρο εις άκρο έχουν κατακλύσει την Ελλάδα, να παρουσιάζεται το παράδοξο και οξύμωρο φαινόμενο ο Αθανασίου σαν να είναι μολυσμένος και επικίνδυνος, να πιέζεται από κάποιες υπηρεσίες για να εγκαταλείψει την πατρίδα του και να φύγει. Να φύγει αυτός, που στα ξένα ζούσε με τη σκέψη πάντα στο χωριό του.

Αδίκαια έτρεχε στη Νομαρχία Πέλλας και σε αρμόδια υπουργεία. Δεν κατάφερ τίποτα. Είχε τι "κατάρα" πάνω του δεν ήταν Έλληνας στο γένος. Ο Μπαρμπα Λάζος "δεν έκλειψε κανένα καρβέλι", μόνο το όνομά του είπε. Οι Ιαβέρηδες όμως δεν του το συγχωρούν, **γιατί θεωρούν πως αυτοί εκεί οι νεζνιάμηδες πρέπει να λιγοστεύουν, ή να μην αναπνέουν.** Και μάλιστα κάποια υπάλληλος υπουργείου στη προσπάθεια να τον ξεγλάσει και να τον ξεποστείλει του συνέστησε να πάει στην ελληνική πρεσβεία στη Μόσχα και κει μόνο θα τελείωνε η δουλειά του. Και αυτός απάντησε. "Πολλά γράμματα μπορεί να μη ξέρω, γνωρίζω όμως πως οι πρεσβείες από τα υπουργεία παίρνουν οδηγίες".

Οι χωριανοί του όλο αυτό το διάστημα που ο Μπαρμπα Λάζος απεγνωσμένα αποζητούσε ανθρωπεία και πατρίδα,

σύσσωμα ήταν δίπλα του και διαβεβαίωναν πως είναι αποφασισμένοι για παραπάνω αγώνες και θυσίες.

Ο παρουσιαστής αφού παρουσίασε τους καλεσμένους, ο πρόεδρος των Αμπελιών ξεκάθαρα και με πολύ συμπάθεια για το Αθανασίου περιέγραψε την περιπέτειά του δύστυχου αυτού ανθρώπου με τις ελληνικές υπηρεσίες.

Στην ομιλία του ο πρόεδρος μεταξύ άλλων είπε. Πως δυστυχώς στους "γνωστούς λόγους" οφείλεται η ταλαιπορεία του Αθανασίου και γι' αυτό είναι ανεπιθύμητος. Χωρίς να εξηγήσει ποιοί είναι αυτοί "οι γνωστοί λόγοι" στο σημείο αυτό ο πρόεδρος διέκοψε την ομιλία του.

Γιατί κύριε πρόεδρε; Ποιοί επιτέλους είναι αυτοί οι "γνωστοί λόγοι". Πόσοι Έλληνες ξέρουν αυτούς τους "γνωστούς λόγους";

Σε μία περίοδο όπου εδώ στην Ελλάδα τα ΜΜΕ ότι αφορά τους Μακεδόνες δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να μη πληροφορούν ή να τον παραπληροφορούν τον λαό. Συνεπώς, πως λοιπόν να μάθει ο λαός ότι με τη 106841 υπουργική απόφαση του 1982 οι ντόπιοι Μακεδόνες δεν θεωρούνται Έλληνες στο γένος, γι' αυτό πρέπει να περιφέρονται στα ξένα αναζητώντας πατρίδα;

Στη συνέχεια ο ιστορικός κ. Βακαλόπουλος με μιά ομιλία που πήρε μάκρος έλεγε αόριστα γιά κάποιο λαό (ενώ θα μπορούσε ένα από τα τόσα ονόματα που του έχουν δώσει να το χρησιμοποιήσει) πόσο πολύ υπέφερε από το δικτάτορα Μεταξά. Και πως αυτός ο "διάβολος" ο Μεταξάς ήταν το κακό όλο.

Ξεχάσατε να πείτε κύριε Βακαλόπουλε για την 106841 απόφαση που δεν είναι βέβαια του Μεταξά αλλά εξίσου στη προσπάθεια οι Μακεδόνες να αφομοιώνονται ή να λιγοστεύουν στραγγαλίζει βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

Δεν είπατε λέξη για τη βιομηχανία αλχημείας που εδώ και χρόνια έχει στηθεί για να φτιάχνει κίβδηλες συνειδήσεις. Αλλά ούτε υπενθυμίσατε κάποιους διεθνείς βασικούς κανόνες που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού. Με το τρόπο αυτό θα πληροφορούσατε τον παρουσιαστή και το ελληνικό λαό γιά την υποχρέωση που με τη υπογραφή της έναντι των πολιτών και της διεθνούς κοινωνίας έχει αναλάβει η Ελλάδα.

Αυτό φαίνεται τ' αφήσατε σε μένα και γω με τη σειρά μου γιά να πληροφορήσω τη κοινή γνώμη, από τη Χάρτα των Παρισίων θα παραθέσω ένα μικρό απόσπασμα.

«Το να ανήκει κανείς σε μιά εθνότητα εναπόκειται στην ατομική επιλογή κάθε ατόμου και καμιά επίπτωση δεν δικαιολογείται από την ενασκήση αυτής της επιλογής. Ατομα που ανή-

κουν σε εθνικές μειονότητες, έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν, να διατηρούν και να αναπτύσσουν την εθνική, πολιτιστική, γλωσσική ή θρησκευτική τους ταυτότητα ελεύθερα από κάθε απόπειρα αφομοίωσης παρά τη θέλησή τους. Τα μετέχοντα κράτη θα προστατεύουν την εθνοτική, πολιτιστική, γλωσσική και θρησκευτική ταυτότητα των εθνικών μειονοτήτων στο έδαφος τους και θα δημιουργούν συνθήκες γιά την προώθηση αυτής της ταυτότητας».

Μέσα στο ίδιο ακριβώς πνεύμα - που έκανε τηλεφωνική παρέμβαση- μίλησε ο κύριος Μέρτζος. Επιδόθηκε σε μία γενικόλογια. Χωρίς να πλησιάζει τη νουσία του προβλήματος. Και για τους σημερινούς "Μεταξάδες" ούτε κουβέντα.

Γεννήθηκε Μακεδόνας αλλά δεν έπρεπε να το λέει

Τον άκακο αυτόν άνθρωπο που ο παρουσιαστής τον είπε "θύτη", στη συνέχεια με ιεροξεταστικό τρόπο τον ρωτούσε και τον ξαναρωτούσε, τον πίεζε να πει αν μετάνιωσε για κάτι που είχε κάνει στη ζωή. (αν μετάνιωσε γιατί κάποτε δήλωσε Μακεδόνας). Ο δούστηχος (ο Αθανασίου) μετά από την περιπέτεια που του πρόσφερε η ζωή, τώρα στη πατρίδα του, του αρνούνται όχι μόνο για να ζήσει ισότιμα με τους άλλους πολίτες αλλά **ούτε λίγης ανθρωπιάς επαίτης!** Και τώρα εκεί μπροστά στη κάμερα πιέζεται να πει πως αμάρτησε που γεννήθηκε. Που γεννήθηκε Μακεδόνας. Αλλά και αφού γεννήθηκε δεν έπρεπε να το λέει! Ο δόλιος αφημένος στη Ελληνοχριστιανική μεγαλοφροσύνη και υποταγμένος στη λογική της, χωρίς να έχει το θάρρος να κοιτάξει τους ανθρώπους κατάματα ψέλλισε: "Ναι τότε έτσι ήταν" (δήλωνες αυτό που ήσουν, και αυτός δήλωσε Μακεδόνας). Είπε και κάτι ακόμα που δεν κατάλαβα. - Δηλαδή πως ήταν φίλε Αθανασίου; Πως τότε στο βουνό με τους συντρόφους σου, ελεύθερα μπορούσες να πεις αυτό που γεννήθηκες; Αυτό που ήσουν; Και πως τώρα κάναμε "προόδους" και οι αφέντες απαγορεύουν να λες αυτό που πιστεύεις πως είσαι, ή αυτό που θέλεις να είσαι;

Εκεί μπροστά στην κάμερα ο Μπάριπα Λάζος έδειχνε εξουθενημένος, έγυρε το κεφάλι στο πλάι και τα μάτια του γεμίσανε δάκρυα. Και μένα τον Μακεδόνα τηλεθεατή μου στάθηκε ένας κόμπος στο λαιμό. Στα μάτια αυτού του άμοιρου έβλεπα τα γκρίζα μάτια του αδερφού μου γεμάτα πόνο και πικρό παράπονο (είναι πολιτικός πρόσφυγας στη Τσεχία). Εβλεπα τα μάτια κάθε Μακεδόνα που η μοίρα του τον έστειλε στα ξένα. Εβλεπα ένα λαό ολόκληρο που εδώ και αιώνες ψάχνοντας το δρόμο του, σηκώνει το σταυρό του μαρτυρίου και θέλουν να τον αναγκάσουν να αρνηθεί το όνομά του, την ύπαρξή του και να ξεχάσει πως έχει

πατρίδα.

Την αποπνικτική ατμόσφαιρα τη διέκοψε η φωνή του προέδρου όπου διαμαρτυρόμενος για όσα παράξενα ελέγοντο είπε: "Δίνεται η εντύπωση πως εδώ σήμερα δικάζεται ο Αθανασίου!

Οχι κ.πρόεδρε απλά και αυτά είναι μία παλιά συνήθεια όπως πολλές άλλες, αλλού δικάσθηκε ο Αθανασίου, εκεί που δικάσθηκαν όλοι όσοι είπαν πως είναι Μακεδόνες. Και για κάποιους που σημαίνει πως δεν πρέπει να περάσουν τα σύνορα της Ελλάδας.

Αν ο αδερφός σας. Βακαλόπουλε, δάσκαλε της ιστορίας, αμούστακο παιδί, γεμάτος όνειρα για τη ζωή, από κάποιες συγκυρίες βρησκότανε στα ξένα και σήμερα ημέρες περισυλλογής και συμφιλώσης, λήθη στο παρελθόν το είπαν οι πολιτικοί μας, μετά από τόσα χρόνια σε ξένη χώρα, γέρος πιά, με λαχτάρα πως θα δει τη πατρίδα και το πατρικό σπίτι, πλησίαζε τα σύνορα και κει ο φρουρός ωμά του έλεγε: "Οχι! Για σένα απαγορεύεται. Εισαι αναπιθώμιτος, δεν μπορείς να περάσεις για να ξαναδείς της πατρίδας σου τους ορίζοντες", σαν άτομο με αισθήματα, σαν άνθρωπος πως θα αισθανόσασταν; Θα επικροτούσατε αυτή την αδικία; Η γεμάτος πίκρα και αγανάκτηση με αποτροπιασμό θα τη καταδικάζατε; Ολα αυτά πως τα παρουσιάζετε στα παιδιά δάσκαλε; Πως τα συμβιβάζετε με τον πολιτισμό των Ελλήνων;

Ποιός ήταν ο Μεταξάς;

Αλλά επιτέλους ας δούμε ποιός ήταν αυτός ο περιβόητος Μεταξάς όπου όλα τα κακά για τους Μακεδόνες εκπορεύοντο από το δικό του σατανικό μυαλό; Ποιός ήταν αυτός ο Έλληνας όπου πίσω από τις πλάτες όλων, καταπατώντας κάθε νομιμότητα και χωρίς κανένα συνεργάτη κατατράννησε τους Μακεδόνες;

Ο Μεταξάς που ήταν στρατιωτικός και πολιτικός έζησε τη περίοδο 1871-1941. Το 1912-13 ήταν διευθυντής του Γραφείου Επιχειρήσεων. Το 1915 έγινε αρχηγός του Γενικού Επιτελείου. Στην οικονομική κυβέρνηση σαν αρχηγός του κόμματος των Ελευθεροφρόνων, έγινε υπουργός της συγκοινωνίας. Μετά πήρε μέρος στη Κυβέρνηση Δεμερτζή. Μετά τον θάνατο του Δεμερτζή το 1936 έγινε Πρωθυπουργός. Στις 4 Αυγούστου 1936 κήρυξε δικτατορία που κράτησε μέχρι το θάνατό του (29-1-1941). Και για να τιμηθεί το "έργο" του το 1951-52 σε δύο μεγάλους τόμους κυκλοφόρησαν τα απομνημονεύματά του!!!

Ενας άνθρωπος που οπλίστηκε με κοινωνικοπολιτικά εφόδια από σωβινιστικό και милитарιστικό πνεύμα που τον περιέβαλλε εκείνη την εποχή. Και γαλουχήθηκε σφυρηλατώντας τον χαρακτήρα του ανάλογα, της "μεγάλης ιδέας της Αρείας Φυλής".

Ομως ας ανοίξουμε ένα παράθυρο στην εποχή του. Εποχή σκοταδισμού. Και για λίγο ας κοιτάξουμε στο εσωτερικό της.

Εποχή ανακατατάξεων, επιβουλεύσεων, μισαλλοδοξίας καιωμότηας. Την εποχή εκείνη ο Μεταξάς μεγάλο διάστημα έζησε όταν ζούσε και ο Χ.Τρικούπης. Ο τρικούπης που έζησε 1832-1896, έγινε έξι φορές πρωθυπουργός της χώρας και για την εποχή του θεωρείτο "προοδευτικός". Όμως ο προοδευτικός αυτός Πρωθυπουργός το καιρό εκείνο δεν είχε λόγους να υποκρίνεται, μιλώντας στη βουλή και ωμά είπε: «Όταν έρθει ο μεγάλος πόλεμος, η Μακεδονία θα γίνει ελληνική ή βουλγαρική κατά τον νικήσαντα. Αν την λάθωσιν οι Βούλγαροι θα ακολασίωσιν τον πληθυσμόν. Αν εμείς την λάθωμεν, θα τους κάνουμε όλους Έλληνες μέχρι της Ανατολικής Ρωμυλίας». (Εκδοτική Αθηνών, Ιστορία του Ελληνικού Έθνους το ΙΔ σ.18).

Πίσω από το Μεταξά υπήρχαν πολλοί Μεταξάδες

Και ήρθε ο μεγάλος πόλεμος. Και όλοι γνωρίζουμε πως όλοι αυτοί οι άνθρωποι έγιναν Έλληνες. Στα επόμενα χρόνια του Τρικούπης μεσολάβησαν κάποια γεγονότα που κρίνονται "άξια" του πνεύματος του Τρικούπης.

Φαίνεται πως δεν ήταν μόνο ο Τρικούπης που έβλεπε τον λαό της Μακεδονίας σαν αντικείμενο, υπήρχε γενική αντίληψη στους πολιτικούς και στρατιωτικούς. Και δεν διστάσανε να εφαρμόσουν την ρήση που λέει: "Οσκοπός αγιάζει τα μέσα". Με την διαφορά πως οι διάδοχοι του Τρικούπης περισσότερο ευρηματικοί, άλλους κάνανε Βουλγάρους, άλλους Σέρβους, άλλους Τούρκους, άλλους ανεπιθύμητους και όσοι απομείνανε τους κάνανε Έλληνες. Και σαν να μην έφταναν αυτά, στις 15 Ιουλίου 1927 στην εφημερίδα της Κυβέρνησης δημοσιεύθηκε το διάταγμα που απαγόρευε και τη γλώσσα τους. Αυτά ήταν ένα μικρό δείγμα από όλα όσα σε βάρος αυτού του δύσμοιρου λαού, του λαού που του χαρίσανε το καλάνι της Πανδώρας, του λαού που έλαχε η τύχη να αποδείξει πόση βαρβαρότητα κρύβει μέσα του ο άνθρωπος.

Αυτό λοιπόν ήταν το "Πανεπιστήμιο του Μεταξά από το οποίο αποφοίτησε με άριστα. Γιαυτό και η πολιτεία στη βαθμίδα και στο στράτευμα και στη πολιτική τον ανέβασε ψηλά.

Ο Μεταξάς βέβαια που είχε διαποτιστεί από το μεγαλοϊδεατισμό της "Αρείας" φυλής και είχε ενστερνησθεί τον μακιαβελλισμό του Τρικούπης, ξεπερνώντας σε βάρος των Μακεδόνων κάθε ωμότητα, έδωσε σε κάποιους το δικαίωμα να υποκρίνονται πως τάχα για όλα φταίει μόνο ο Μεταξάς. Και του φορτώσανε -σαν αποδιοπομπαίο τράγο- όλες τις "αμαρτίες" και "λευκά περιστερά" απαλλαγμένοι από κάθε αμαρτία, τον χρησιμοποιούν για άλλοθι.

Σ' αυτό το "Πανεπιστήμιο του Μεταξά" σπουδάζανε πολλοί, και δυστυχώς τέτοια διδακτήρια ακόμα υπάρχουν. Αν δεν ήταν ο Μεταξάς, θα ήταν κάποιοι

άλλοι. Πολλοί άλλοι. Πίσω του υπήρχαν πολλοί Μεταξάδες. Αλλά μήπως η 106841 απόφαση του 1982 που απαγορεύει τον επαναπατρισμό των 65.000 Μακεδόνων οι οποίοι εκπατρίστηκαν μεταξύ 1941- 1949 επειδή χαρακτηρίστηκαν πως δεν είναι Έλληνες στο γένος, δεν είναι πράξη όμοια με του Μεταξά;

Ονειρευόμαστε έναν κόσμο χωρίς σύνορα

Όλα αυτά, με πίκρα μας γεμίζουν τη ψυχή. Αλλά μέσα στο πνεύμα συνύπαρξης και συνεργασίας, μέσα από διαδικασίες που δεν θα έχουν σαν στόχο να βλάψουν κανένα, ούτε στιγμή δεν θα σταματήσουμε να παλεύουμε για την εξάλειψη των διακρίσεων σε βάρος των ντόπιων Μακεδόνων. Και γυρίζουμε τα νώτα μας στο μίσος και την εκδίκευση. Τείνουμε δε το χέρι φιλίας σ' αυτούς που τόσο μας έχουν αδικήσει. Καλούμε όσους η συνειδησή τους πιέζεται από ενοχές και τους δημιουργεί αίσθημα ανασφάλειας και συνιστάμε πως πρέπει να βρουν τη δύναμη να παλαίψουν για να απελευθερώσουν τη

συνειδησή τους, αλλιώς αφαιρεί (η καταπιεσμένη συνειδηση) από τον άνθρωπο τη δυνατότητα να καλλιεργήσει δεσμούς φιλίας, συνεργασίας και τον κρατά δέσμιο σε μία νοσηρή κατάσταση καχυποψίας και επιθετικότητας και τον κάνει ανίκανο για συλλογικό και δημιουργικό έργο. Για τι καλό του τόπου, πρέπει να αποβάλλουν τον εθνικισμό, που είναι συνώνυμος του φασισμού και γεννά συγκρούσεις και πολέμους, πόρους και δυστυχία και να αντιληφθούν πως στο παγκόσμιο γίγνεσθαι τα φαντάσματα και οι μύθοι είναι παρονυχίδα που πρέπει να αφαιρεθεί.

Ο ναρκισσισμός και η αλαζονεία είναι ελατώματα στον άνθρωπο, και του δημιουργούν κόμπλεξ, γι' αυτό αυτά τα συναισθήματα πρέπει να τα αποδιώξουν και να καταλάβουν πως πως οι καιροί γύρισαν και να μην εμμένουν στο μύθο του Ναρκίσσου που ωστόσο πέθανε στην μοναξιά. Και ας δεχθούν επιτέλους το παράδειγμα των ανθρώπων σε παγκόσμιο επίπεδο όπου στον κόσμο του μονολιθισμού, της απομόνωσης και του μαρasmus, στον κόσμο της μονοχρωμίας που οδηγεί στην πολιτιστική

αποχαύνωση και αλλοτρίωση των ηθικών αξιών, παρατάσσουν τον κόσμο του εκσυγχρονισμού και της προόδου, με πολυχρωμία λαών, πολιτισμών και ιδιαιτεροτήτων που θα γίνουν βασικοί μοχλοί να κεντρίζουν τα συναισθήματα της συνεργασίας και της ευγενούς άμιλλας, στοιχεία απαραίτητα για την προκοπή των ανθρώπων.

Σήμερα όπου οι άνθρωποι γκρεμίζουν τα τείχη και ελε΄θερα μπορούν να επικοινωνούν, έτσι και μεις από τη μεριά μας τα ίδια οράματα έχουμε με αυτούς. Ονειρευόμαστε έναν κόσμο χωρίς σύνορα και διακρίσεις, δίκαιο και ανθρωπινό όπου ο καθένας ελεύθερα θα εκφράζεται και θα διεκδικεί, χωρίς κινδύνους, ύβρεις και συκοφαντίες.

Ζητάμε από την πολιτεία να γίνουν σεβαστά τα δικαιώματα των ντόπιων Μακεδόνων και να επέμβει και συνετήσει κάποιους νοσταλγούς του παρελθόντος όπου με διχαστική και μισαλλόδοξη νοοτροπία δημιουργούν θλιβερές για τον πολιτισμό της Ελλάδας καταστάσεις και προσβάλλουν τον άνθρωπο.

Δημήτρης Παπαδημητρίου

ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑΚΙΑ...

Εδώ στην Φλώρινα λοιπόν κινούμαστε σε "αργό ρυθμό"- όπως λέν οι Αθηναίοι φίλοι μας που διαμαρτύρονται ότι υποφέρουν από άγχος-κι έτσι έχουμε όλο τον καιρό να στοχαζόμαστε ήρεμα και βαθειά όπως εμπνέει όλους μας η μακεδονική γή. Γι αυτό κοιτάζουμε συχνά τον ουρανό: τη νύχτα με τα άστρα που είναι ίδια για όλες τις χώρες- τη μέρα με το ιδιαίτερο φώς που έχει η περιοχή. (Γι' αυτό ίσως έχουμε τόσους ζωγράφους).

Τέλος πάντων, αυτή η συνήθειά μας για ... ουράνιες παρατηρήσεις μας έκανε να παρατηρήσουμε άθελά μας το εξής φαινόμενο: κάθε φορά που διαβάζουμε στους τίτλους της πρώτης σελίδας των εφημερίδων που απλώνονται στα περίπτερα, ή ακόμη απ' τα Μ.Μ.Ε., μία αναγνώριση της γειτονικής δημοκρατίας από κάποια χώρα, την ίδια μέρα πετούν εκκωφαντικά και πολύ ενοχλητικά σε χαμηλό ύψος σχηματισμοί πολεμικών αεροσκαφών της Ελλ. Πολεμ. Αεροπορίας εισβάλλοντας επιδεικτικά στον εναέριο χώρο της "Φυρομίας". Κάποιος φίλος, γνώστης των ιδιοτήτων της άνωσης- άντωσης, διέτυπωσε την άποψη ότι τα αεροπλάνα δεν περνούν τα σύνορα, αλλά τραβούν χειρόφρενο στο τελωνείο γιατί λέει τους ζητάνε βίζα... Άλλα όμως βλέπουν τα μάτια μας...

Βέβαια με όλα αυτά θα διασκεδάσαμε, διότι και οι μάσκες καταλαβαίνουν σε τι αποσκοπούν αυτές οι επιδείξεις, αν ο θόρυβος και η ηχορύπανση δεν διατάρασαν την αιώνια ηρεμία των Μακεδόνων. Επειδή λοιπόν πολλές γριούλες και μωρά παραπονήθηκαν για τον εκκωφαντικό θόρυβο και την τρομάρα που παίρνουν (εδώ μιλάμε σοβαρά), προτείνουμε στους αρμόδιους να μάς προειδοποιούν για τις πτήσεις, ώστε με την διανομή ωτοασπίδων από την Νο-

μαρχία να επιτυγχάνεται και το εθνικό έργο και η ηρεμία στην περιοχή.

Η νοσηρή φαντασία των ιθυνόντων-όπως αυτή των κυνηγών-φαντάζεται "μένα σμπάρο δυό τρυγόνια" δηλ. και τους "μέσα" και τους "έξω". Τώρα το ποιοί είναι οι μέσα και ποιοί οι έξω εξαρτάται από το ποιος θέτει το ερώτημα και σε ποιόν απευθύνεται δηλ. κατά την θεωρία της Φυσικής ποία η θέσις του παρατηρητού.

Γιά να τελειώνουμε, ανεξάρτητα από την σοβαρότητα ή όχι του θέματος, η προσπάθεια για την δημιουργία πολεμικού κλίματος και αισθήματος ανασφάλειας στους κατοίκους της περιοχής πέφτει στο κενό και προτιμότερο θα ήταν να διατίθενται οι δυνάμεις της Αεροπορίας σε κοινωφελή έργα.

Δύο "αιεροβάμονες" πολίτες

Στα πλαίσια προγράμματος που χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση επισκέφθηκαν την περιοχή Φλώρινας πρόσφατα δυο ερευνητριες από την Ολλανδία. Σκοπός της έρευνας ήταν το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο της περιοχής. Ζητήθηκε η γνώμη απλών πολιτών, Προέδρων κοινοτήτων, Νομάρχη κλπ. Ο πρόεδρος της κοινότητας Αρμενοχωρίου Μοριχοβίτης Νικόλαος όταν ρωτήθηκε αν στο χωριό του υπάρχει ανεργία ή πρόβλημα με την μεταναστευση των νέων απάντησε αρνητικά. Ο κ. πρόεδρος ήθελε να δώσει την εντύπωση ότι ζούμε σε παράδεισο. Εκτέθηκε ανεπανόρθωτα...

ΠΕΡΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ...

Παρόλο που μία από τις αρχές της Κίνησης είναι να μην παρελθοντολογεί αλλά να αναφέρεται σε ουσιαστικά ζητήματα που αποσχολούν τους Μακεδό-
νες σήμερα, οι αντιφάσεις και τα ψέμα-
τα που συνεχώς ανακαλύπτουμε
στην νεοελληνική ιστοριογραφία μας
προκαλούν να παρουσιάζουμε στους
αναγνώστες μας τις πιο κραυγαλέες
των περιπτώσεων.

Όλοι μας μαθαίνουμε στα σχολικά
μας χρόνια αλλά και αργότερα για τους
απελευθερωτικούς αγώνες του ελλη-
νικού στρατού στην περιοχή της Μακε-
δονίας κατά την περίοδο των Βαλκανι-
κών πολέμων 1912-1913. Ο εθνικός
μύθος λέει ότι τα ελληνικά στρατεύμα-
τα διεξήγαγαν την εποχή αυτή τιτάνιο
αγώνα για να απελευθερώσουν την
Μακεδονία από τον οθωμανικό ζυγό.
Ξεφυλίζοντας τα Βασιλικά Διατάγματα
της εποχής εκείνης βρεθήκαμε προ-
εκπλήξεως γιατί διαβάζοντάς τα "τού-
μπαρε" μέσα μας όλο το οικοδόμημα
που επιμελώς "στήθηκε" τα προηγού-
μενα χρόνια. Για να καταλάβουν οι
αναγνώστες παραθέτουμε ένα χαρα-
κτηριστικό παράδειγμα Βασιλικού Δια-
τάγματος που δημοσιεύθηκε την 31η
Οκτωβρίου 1912. (ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΙ-
ΚΩΝ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ, Επαμ. Ιω. Μαλαί-
νου, τόμος Β' σελ. 88)

* Οι υπογραμμίσεις δικές μας.

Όπως παρατηρούμε σε τρία σημεία
του το Β. Διατάγμα αναφέρεται σε "κα-
ταληφθείσας εν Μακεδονία χώραις"
και βέβαια το ερώτημα που τίθεται
είναι γιατί δεν αναφέρεται σε "απελευ-
θερωθείσας χώραις" αφού "όλοι μας"
ξέρουμε ότι ο ελληνικός στρατός "απε-
λευθέρωσε" την Μακεδονία. Η εκπλήξη
μας γίνεται ακόμη μεγαλύτερη παρατη-
ρώντας τις υπογραφές που έπονται. Ο
τότε βασιλιάς των Ελλήνων Γεώργιος
Α', ο Πρόεδρος της τότε κυβέρνησης
Ελευθέριος Βενιζέλος και το Υπουργι-
κό Συμβούλιο υπογράφουν έγγραφο με
το οποίο αποδεικνύεται ότι ο πόλεμος
ήταν κατακτητικός και όχι απελευθε-
ρωτικός. Αν μη τι άλλο οι άνθρωποι
ήταν ρεαλιστές...

"МИСИРКОВ"

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Εχοντες υπ' όψει την ύφισταμένην ανάγκην της ταχίστης προσωρινής
οργανώσεως της διοικήσεως εν ταῖς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καταληφθεί-
σαις ἐν Μακεδονίᾳ χώραις

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπειρασίσαιμεν καὶ
διατάσσομεν.

Ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Κύριον
Κ. Ραζτιβάν, ὅπως, ὡς ἀντιπρόσωπος της Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κανο-
νίσῃ τὰ της προσωρινῆς διοικήσεως τῶν καταληφθεισῶν χωρῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιεύσει καὶ
ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1912

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. Α. Κορομηλάς

Κ. Α. Ραζτιβάν

Ἐμμ. Ρέπουλης

Ι. Α. Τσιριμώκος

Α. Ν. Διομίδης

Α. Μιχαλάκοπουλος

Ν. Α. Στράτος

13α

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 639

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 1912

Κ. Ραζτιβάν Ὑπουργὸν της Δικαιοσύνης

Εἰς Θεσσαλονίκην

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι διὰ Β. Διατάγματος
της 31ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθέν-
τος καὶ δημοσιευθέντος αὐθημερόν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 337 φύλλου της Ἐφη-
μερίδος της Κυβερνήσεως ἀνετέθη ὑμῖν, ὅπως ὡς ἀντιπρόσωπος της Ἑλλη-
νικῆς Κυβερνήσεως κανονίσῃτε τὰ της προσωρινῆς διοικήσεως τῶν καταλη-
φθεισῶν χωρῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Βενιζέλος

Ο Σ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ, στέλεχος της Ν.Δ. διόλου ψυχραιμος «ενώπιος ενωπίω» στο «Μέγκα»:

«Κατά τους βαλκανικούς πολέμους, οι Σέρβοι κατέλαβαν τη Μακεδονία του Βαρδάρη, οι
Βούλγαροι τη Μακεδονία του Πρίν κι εμείς καταλάβαμε τη Μακεδονία του Αιγαίου !!!
-Εγώ δεν έχω καταλάβει τίποτα! Λέει ο σχολιαστής (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 7-10-1993)

ΤΑ «ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ» ΓΙΑ ΤΗ «ΔΙΑΝΟΜΗ» ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΦΙΛΙΑ

Όταν σκεφτήκαμε να δημοσιεύσουμε κάποια Βασιλικά διατάγματα του 1912 (βλέπε σελ.11) το κάναμε με σκοπό να λυθεί σε κάποιο βαθμό η απορία των αναγνωστών μας στο γιατί δεν έγινε πιστευτή η ελληνική διπλωματία και δεν έγινε αποδεκτό το αίτημά της για αλλαγή του ονόματος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Πρόθεσή μας ήταν να βάλλουμε και κάποια κομμάτια από την συνθήκη συμμαχίας μεταξύ Ελλάδας και Σερβίας του 1913, όπου φαίνεται καθαρά πως έβλεπε και πως αντιμετώπιζε το ελληνικό κράτος την «διανομή» των μακεδονικών εδαφών.

Τελικά θεωρήσαμε σκόπιμο να αναδημοσιεύσουμε ολόκληρη τη Συνθήκη Συμμαχίας γιατί πληροφορεί και λύνει πολύ περισσότερες απορίες.

Λύνεται η απορία γιατί δεν δικαιώθηκε η ελληνική διπλωματία, καθώς φαίνεται καθαρά ότι η Ελλάδα έκανε συμφωνία για διανομή των μακεδονικών εδαφών και είναι γνωστό ότι κάνοντας δεν συμφωνεί να μοιραστεί κάτι που θεωρεί δικό του και προπάντων δεν το χαρακτηρίζει «κτήσεις».

Φαίνεται καθαρά ότι οι επιδιώξεις της Ελλάδας ήταν πολύ λιγότερες από την σημερινή «κατοχή» του 51% της Μακεδονίας και ότι προκειμένου να εξασφαλίσει την περιορισμένη «κατοχή» παραχωρούσε ελεύθερη ζώνη στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης στο άλλο «Υψηλά Συμβαλλόμενο Μέρος», την Σερβία. Ετσι λύνεται εν μέρει και η απορία για το που

έχει τις ρίζες της η περιλάλητη ελληνοσερβική φιλία και ποιός είναι ο χαρακτήρας της.

Φυσικά αυτή η φιλία δεν ήταν και ούτε είναι τόσο βαθιά και ειλικρινής όπως προβάλλεται. Να θυμίσουμε ότι δυό χρόνια μετά, η Αθήνα δεν επέτρεψε στα σερβικά στρατεύματα που είχαν εγκλωβιστεί στην Κέρκυρα να περάσουν από το ελληνικό έδαφος για να πάνε στο μέτωπο των Αγγλογάλων στη Μακεδονία. Ακόμη στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο η ηγεσία της ελληνικής αντίστασης δεν εντάχθηκε στο βαλκανικό στρατηγείο της αντίστασης, όπως κάνανε οι Σέρβοι και οι άλλες βαλκανικές ηγεσίες, «λόγω δυσπιστίας για το Μακεδονικό». Αν προσθέσουμε και την αντισλαβική φιλοσοφία του ελληνικού εθνικισμού, τότε θα καταλάβουμε πόσο ευκαιριακή και υστερόβουλη είναι αυτή η φιλία.

Όσον αφορά τις ελληνικές επιδιώξεις να θυμίσουμε ότι λίγους μήνες νωρίτερα ήταν ακόμη λιγότερες καθώς ο Βενιζέλος έκανε διάλογο με τον Βούλγαρο Υπουργό Εξωτερικών Δάνεφ για ελληνοβουλγαρικά σύνορα στο ύψος των λιμνών (Λαγκαδά-Βόλβης). Η εξέλληξη φυσικά των πολεμικών και διπλωματικών συγκρούσεων ευνόησε πολύ περισσότερο το ελληνικό κράτος και από τις επιδιώξεις του.

Ήταν λοιπόν δυνατόν η διεθνής κοινότητα που γνωρίζει την αλήθεια να δικαιώσει την ελληνική διπλωματία;

Η απάντηση είναι γνωστή.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ μεταξύ της Ελλάδος και Σερβίας περί συνάψεως συμμαχίας της 22 Απριλίου 1913

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

Η Αυτού Εξοχότης ο Κος Α.Κορομηλάς, Υπουργός επί των Εξωτερικών της Ελλάδος, και η Αυτού Εξοχότης ο Κος Mathias Boschkovitch, Πρεσβευτής της Σερβίας εν Αθήναις, ενεργούντες εν ονόματι των Κυβερνήσεών των και συμφώνως προς τας οδηγίας às κατέχουσιν συνήλθον σήμερον εις συνδιάσκεψιν και συνεφώνησαν τα εξής.

1ον) Αι Κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Σερβίας αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να σινομολογήσωσι και υπογράψωσι συνθήκην φιλίας και συμμαχίας αμυντικής αντός προθεσμίας είκοσι ημερών από της υπογραφής της παρούσης πράξεως.

2ον) Εν τη Συνθήκη ταύτη θέλει σινομολογηθή ότι αι δύο Κυβερνήσεις θα παράσχωσιν αμοιβαίαν βοήθειαν όπως η Ελλάς και η Σερβία αποκτήσωσι κοινά σύνορα δυτικώς του ποταμού Αξιού (Βάρνταρ) και ότι η οριοθέτησις των νέων συνόρων θα κανονισθή κατ' αρχήν επί τη βάσει της πραγματικής κατοχής.

Η γενική κατεύθυνσις της των συνόρων τούτων γραμμής έσεται η ακόλουθος:

Αρχομένη από της οροσειράς Καμένα Πλανίνα (Κάμνα), η οποία καθορίζει το Ανω Σκούμπι νοτιοδυτικώς της Λίμνης Οχριδος, η συνοριακή γραμμή θα παρακάμπτει την λίμνην ταύτην νοτίως, θα συναντά την δυτικήν όχθην της λίμνης Πρέσπας, εις το χωρίον Κούσκο, και διασχίζουσα την λίμνην ταύτην θα φθάνη εις Δόλνι Δούπλιαν επί της ανατολικής όχθης, εκείθεν θα διέρχεται προς ανατολάς παρά το Ραχμανλή, θα ακολουθή την γραμμήν του διαχωρισμού των υδάτων μεταξύ του Ποταμού Εριγώνος (Τσέρνα) και της Μογγίντσης και θα καταλήγη εις τον ποταμόν Αξιόν (Βάρδαρ) περί τα τρία χιλιόμετρα νοτίως της Γευγελής.

Η Ελληνοβουλγαρική ως και η Σερβοβουλγαρική σινοριακή γραμμή θέλουσι καθορισθή επί τη βάσει της αρχής της πραγματικής κατοχής και ισοροπίας μεταξύ των τριών Κρατών.

Η Σερβική σινοριακή γραμμή βορείως της Γευγελής θα ακολουθή τον ποταμόν Αξιόν (Βάρδαρ) μέχρι της συμβολής του ποταμού Βρεγγάλντσα τον οποίον και θα ανέρχεται προς σημείον τι των παλαιών Τουρκοβουλγαρικών συνόρων.

Η Ελληνοβουλγαρική σινοριακή γραμμή θα διέρχεται νοτίως του Κιλκίς, βορείως της Νιγρίτας, διά του Ορλιακο, και εκείθεν, δια της λίμνης του Αχινού (Ταχινού) και του ποταμού Αγγιτου (Αγγίστα), θα κατέρχεται προς την θάλασσαν ολίγον τι ανατολικώτερον του λιμένος των Ελευθερών.

Όλαι αι σινοριακαί αύται γραμμαι θα καθορισθώσι λεπτομερέστερον και θα περιληφθώσιν εν τω κειμένω της προμνημονευθείσης Συνθήκης συμμαχίας.

3ον) Αι Κυβερνήσεις Ελλάδος και Σερβίας αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να ακολουθήσωσι την αυτήν πορείαν και να παράσχωσιν αλλήλαις σταθεράν βοήθειαν κατά τας διαπραγματεύσεις αίτινες θα αρχίσωσι δια την διανομήν των εδαφών των παραχωρηθέντων υπό της Τουρκίας, να υποστηρίξωσι δε αμοιβαίως τα ως ανωτέρω καθορισθέντα σύνορα μεταξύ Ελλάδος και Σερβίας, Ελλάδος και Βουλγαρίας, Σερβίας και Βουλγαρίας.

4ον) Εν περιπτώσει καθ' ήν εγεννάτο διαφωνία τις μετά της Βουλγαρίας, καθ' όσον αφορά εις τα ανωτέρω ορισθέντα σύνορα, πας δε φολικός διακανονισμός καθίστατο αδύνατος, αι Κυβερνήσεις Ελλάδος και Σερβίας επιφυλάσσονται να προτείνωσιν από κοινού και

εκ συμφώνου εις την Βουλγαρίαν, όπως η διαφορά υποβληθή εις μεσολάβησιν ή διαιτησίαν. Εν περιπτώσει καθ' ήν η Βουλγαρία ηρνείτο να αποδεχθή τον τρόπον τούτον του ειρηνικού διακανονισμού και ελάμβανε στάσιν απειλητικήν, ή επεχείρει να επιβάλη τας αξιώσεις της διά της βίας, αι δύο Κυβερνήσεις αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν, προς **εξασφάλισιν της ακεραιότητος των κτήσεών των**, να παράσχωσιν αλληλάς στρατιωτικὴν βοήθειαν και να συνομολογήσωσιν ειρήνην μόνον από κοινού και εκ συμφώνου.

5ον) Στρατιωτική σύμβασις θέλει συνομολογηθῇ εντός βραχυτάτης προθεσμίας προς προετοιμασίαν και εξασφάλισιν των αναγκαίων αμυντικών μέσων διά την περίπτωσιν καθ' ήν το εν εκ των Κρατών, άνευ προκλήσεως εκ μέρους του, ήθελεν υποστή επίθεσιν υπό τρι-

της Δυνάμεως.

6ον) (Ασχετον).

7ον) Η Ελληνική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παράσχῃ πάσας τας ευκολίας και εγγυηθῇ επί μίαν πεντηκονταετίαν διά την πλήρη ελευθερίαν του εξαγωγικού και εισαγωγικού Σερβικού εμπορίου διά του λιμένος της Θεσσαλονίκης και διά των από Θεσσαλονίκης εις Σκόπια και Μοναστήριον σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

8ον) Η παρούσα πράξις θέλει τηρηθῇ αυστηρῶς μυστική.

Εγένετο εις διπλοῦν.

Εν Αθήναις τη εικοστή δευτέρα Απριλίου του έτους χιλιοστού εννεακοσιοστού δεκάτου τρίτου.

Ο Υπουργός των Εξωτερικῶν της Ελλάδος

Ο Πρεσβευτής της Σερβίας

(Υπ.)

(Υπ.)

Λ.Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Μ. BOSCHKOVITCH

ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

μεταξύ Ελλάδος και Σερβίας της 19ης Μαΐου 1913

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεὺς των Ελλήνων και η Αυτού Μεγαλειότης ο Βουλεύτης Σερβίας, θεωρούντες ότι έχουσι καθήκον να επαγρυπνώσιν επί της ασφαλείας των λαών των και επί της ησυχίας των Βασιλείων των, θεωρούντες επί πλέον, εν τη σταθερά αυτών επιθυμία προς διατήρησιν ειρήνης διαρκούς εν τη Βαλκανική Χερσονήσῳ, ότι το λυσιτελέστερον μέσον προς τούτο είναι να συνδεθῶσι διά στενῆς αμυντικῆς συμμαχίας.

Αποφάσισαν να συνομολογήσωσι συμμαχίαν ειρήνης, φιλίας και αμοιβαίας προστασίας, υποσχόμενοι αλλήλοις όπως ουδέποτε δώσωσι έννοιαν επιθετικὴν εις την καθαρῶς αμυντικὴν συμφωνίαν των, και επί τῳ σκοπῷ τούτῳ διώρισαν ως πληρεξουσίους των:

Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεὺς των Ελλήνων τον Κον Ιωάννην Αλεξανδρόπουλον, Πρεσβευτὴν Αυτοῦ εν Βελιγραδίῳ, Ταξιάρχην του Βασιλικού Τάγματος του Σωτήρος, Ανώτερον Ταξιάρχην του Βασιλικού Τάγματος του Τακόβου.

Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεὺς της Σερβίας τον Κον Mathias Boschovitch,

Πρεσβευτὴν Αυτοῦ εν Αθήναις, Ανώτερον Ταξιάρχην του Βασιλικού Τάγματος του Σωτήρος.

Οἱ τινες ἀπ' οὗ ἀντὶλήλαξαν τα πληρεξούσια αὐτῶν έγγραφα, ευρεθέντα εν τάξει, συνεφώνησαν σήμερα τα εξής:

1ον) Τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συνομολογοῦσι ρητῶς αμοιβαίαν εγγύησιν των κτήσεών των και αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν, εν περιπτώσει καθ' ήν, παρά πάσαν ἐλπίδα, το έν εκ των δύο Βασιλείων ήθελεν υποστή επίθεσιν άνευ ουδεμίας εκ μέρους του προκλήσεως, όπως παράσχωσιν αμοιβαίως βοήθειαν δι' όλων των ενόπλων δυνάμεων των, συνομολογήσωσι δ' ακολούθως ειρήνην μόνον από κοινού και εκ συμφώνου.

2ον) Κατά την διανομήν των εδαφῶν της Ευρωπαϊκῆς Τουρκίας, άτινα μετά το πέρας του παρόντος πολέμου θέλουσιν εκχωρηθῇ εις τα Βαλκανικά Κράτη διά της μετά του Οθωμανικού Κράτους Συνθήκης περί ειρήνης, τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως εις ουδεμίαν ἐλθουσιν ιδιαιτέραν συνεννόησιν μετά της Βουλγαρίας, όπως παρέχωσι προς ἄλληλα σταθεράν βοήθειαν και όπως ενεργῶσι πάντοτε εκ συμφώνου, **υποστηρίζοντα αμοιβαίως τας εδαφικὰς αὐτῶν διεκδικήσεις** και τας κάτωθι καθοριζόμενας οροθετικὰς γραμμὰς.

3ον) Τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, θεωρούντα ότι είναι συμφέρον ζῳτικόν των Βασιλείων των όπως **ουδέν έτερον Κράτος παρεμβληθῇ μεταξύ των οικείων αὐτῶν κτήσεων προς δυσμάς του ποταμοῦ Αξιού (Βαρδάρ)**, δηλοῦσιν ότι θα συνδραμῶσιν ἄλληλα ἵνα η Ελλάς και η Σερβία αποκτήσωσι κοινὴν συνοριακὴν γραμμὴν.

Η συνοριακὴ αὕτη γραμμὴ, **βασίζομένη επί της αρχῆς της πραγματικῆς κατοχῆς**, θ' αναχωρῇ από της υψηλοτέρας κορυφῆς της οροσειρᾶς Κάμνα, καθοριζούσα το λεκανοπέδιον του Ανω-Σκουμπί, θα παρακάμπτῃ την λίμνην της Αχρίδος (Οχρίδος), θα συναντῇ την δυτικὴν ὄχθην της λίμνης Πρέσπας, εις το χωρίον Κούσκο, και την ανατολικὴν ὄχθην, εις το Κάτω-Δουπλιανι (Δόλνι Δουπλιανι), θα διέρχεται πλησίον του Ραχμανλή, θα ακολουθῇ την γραμμὴν του διαχωρισμοῦ των υδάτων μεταξύ του ποταμοῦ Εριγόνος (Τσέρνας) και της Μογγλενίτσας και θα καταλήγῃ εις τον ποταμὸν Αξιὸν (Βάρδαρ) εις απόστασιν τριῶν περίπου χιλιομέτρων προς νότον της Γευγελῆς, συμφώνως προς την γραμμὴν την καθοριζομένην εν λεπτομερείᾳ εν τῳ υπ' αριθ. 1 Παραρτήματι της παρούσης Συνθήκης.

4ον) Τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συνομολογοῦσιν ότι αι συνοριακαὶ γραμμαὶ Ελληνοβουλγαρικὴ και Σερβοβουλγαρικὴ θέλουσι καθορισθῇ **ἐπὶ τῇ βάσει της αρχῆς της πραγματικῆς κατοχῆς** και της ισορροπίας μεταξύ των τριῶν Κρατῶ, ως ἐπεται: Η ανατολικὴ Σερβικὴ συνοριακὴ γραμμὴ θ' ακολουθῇ από της Γευγελῆς τον ρουν του ποταμοῦ Αξιού (Βαρδάρ) μέχρι της συμβολῆς του Βοζίνια-Ντερέ, θ' ἀνέρχεται τον ποταμὸν τούτον και, διερχομένη διά των υψομέτρων 120, 350, 754, 895, 571 και των ποταμῶν Κρίβα, Λακαβίτσα, Βρεγγαλνίτσα και Ζλετόφσκα, θα διευθύνεται προς σημειὸν τι των παλαιῶν Τουρκοβουλγαρικῶν συνόρων ἐπὶ της Οξογγόφσκας Πλανίνας, υψόμετρον 2225, συμφώνως προς την γραμμὴν την καθοριζομένην εν λεπτομερείᾳ εν τῳ υπ' αριθ. 2 Παραρτήματι της παρούσης Συνθήκης.

Η προς την Βουλγαρίαν Ελληνικὴ συνοριακὴ γραμμὴ θ' ἀφίνη εις την Ελλάδα ἐπὶ της αριστερᾶς ὀχθῆς του Αξιού (Βαρδάρ) τα υπό των Ελληνικῶν και Σερβικῶν στρατευμάτων κατεχόμενα εδάφη ἀπέναντι της Γευγελῆς και του Λαβιδόβου μέχρι του ὄρους Μπέλες και της λίμνης Δοῦράνης, ακολούθως διερχομένη προς νότον του Κιλκίς, θα διασχίῃ τον ποταμὸν Στρυμῶνα βορείως της γέφυρας του Ὁρλιακο και θα κατευθύνεται διά της λίμνης του Αχινού (Ταχινού) και του ποταμοῦ Αγγίτου (Αγγίστα) εις την θάλασσαν, ὀλίγον τι προς ανατολὰς του κόλπου των Ελευθερών, συμφώνως προς την γραμμὴν την καθοριζομένην εν λεπτομερείᾳ εν τῳ υπ' αριθ. 3 Παραρτήματι της Παρούσης Συνθήκης.

5ον) Εν περιπτώσει καθ' ήν εγεννέτο διαφωνία τῇς μετά της Βουλγαρίας, καθ' ὅσον αφορά εις τας ως άνω καθοριζόμενας συνοριακάς γραμμὰς, πάσα δε φιλικὴ διευθέτησις καθίστατο αδύνατος, τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη επιφυλάσσονται να προτείνωσιν από κοινού και εκ συμφώνου εις την Βουλγαρίαν, όπως η διαφορά υποβληθῇ εις την μεσολάβησιν ή την διαιτησίαν των Ηγεμόνων των Δυνάμεων της τριπλῆς Συνεννοήσεως ή των Αρχηγῶν ἄλλων Κρατῶν. Εν περιπτώσει καθ' ήν η Βουλγαρία ηρνείτο να αποδεχθῇ τον τρόπον τούτον του ειρηνικού διακανονισμού και ελάμβανε στάσιν απειλητικὴν ἐναντίον ενός εκ των δύο Βασιλείων, ή επιχείρει να επιβάλῃ τας αξιώσεις της διά της βίας, τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουσι επισήμως την υποχρέωσιν να παράσχωσιν αλληλάς βοήθειαν διά του συνόλου των δυνάμεων των και να συνομολογήσωσιν ακολούθως ειρήνην μόνον από κοινού και εκ συμφώ-

νου.

6ον) Προς προετοιμασίαν και εξασφάλισιν των στρατιωτικών μέτρων αμύνης θέλει συνομολογηθή σύμβασις στρατιωτική εντός βραχυτάτης δυνατής προθεσμίας από της υπογραφής της παρούσης Συνθήκης.

7ον) Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεύς των Ελλήνων αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως η Κυβέρνησις του παράσχη πάσας τας αναγκαίας ευκολίας και εγγυηθή επί μίαν πεντηκονταετίαν διά την πλήρη ελευθερίαν του εξαγωγικού και εισαγωγικού Σερβικού εμπορίου διά του λιμένος της Θεσσαλονίκης και διά των από Θεσσαλονίκης εις Σκόπια και Μοναστήριον σιδηροδρομικών γραμμών.

Η ελευθερία αυτή έσεται ως οίον τε ευνυτέρα, αρκεί μόνον να συμβιβάζεται με την πλήρη και ολοκληρωτικήν ενάσκησιν της Ελληνικής κυριρχίας.

Ειδική σύμβασις θέλει συνομολογηθή μεταξύ των δύο Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών εντός ενός έτους από σήμερον προς διακανονισμόν των λεπτομερειών της εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

8ον) Τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συνομολογούσιν όπως άμα τω οριστικώ διακανονισμώ πάντων των εκ του παρόντος πολέμου απορρεόντων ζητημάτων, τα Γενικά Επιτελεία των δύο στρατών συνεννοηθώσι προς τον σκοπόν να διακανονίσωσι παραλλήλως την αύξησιν των στρατιωτικών δυνάμεων εκάτερου Κράτους.

9ον) Τα δύο Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συνομολογούσι προσέτι όπως, άμα τω οριστικώ διακανονισμώ πάντων των εκ του παρόντος πολέμου απορρεόντων ζητημάτων, προβώσιν από κοινού και εκ συμφώνου εις την μελέτην σχεδίου τελωνειακής συμβάσεως προς στενότεραν σύσφιξιν των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων των δύο Χωρών.

10ον) Η ισχύς της παρούσης Συνθήκης άρξεται άμα τη υπογραφή αυτής, δεν δύναται δε αύτη να καταγγελθή προ της παρελεύσεως δεκαετίας. Η προς παύσιν της ισχύος αυτής πρόθεσις δέον να κοινοποιηθή έξ μήνας πρότερον παρά του ενός των δύο Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών προς το έτερον, παραλειπομένου δε τούτου η συμφωνία θα εξακολουθήση δεσμεύουσα τα δύο Κράτη μέχρι της παρελεύσεως ενός έτους από της ημέρας της καταγγελίας.

11ον) Η παρούσα Συνθήκη τηρηθήσεται αυστηρώς μυστική. Δεν δύναται να ανακοινωθεί, είτε εξ ολοκλήρου είτε εν μέρει, εις άλλην τινά Δύναμιν, ειμή τη συγκαταθέσει των δύο Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

Επικυρωθήσεται δε όσον ενέστι τάχιστα και αι επικυρώσεις ανταλλαγήσονται εν Αθήναις.

Εις πίστωσιν οι οικείοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσαν Συνθήκην και επέθηκαν τας σφραγίδας αυτών.

Εγένετο εν Θεσσαλονίκη εις διπλούν τη δεκάτη εννάτη Μαΐου του έτους χιλιοστού εννεακοστού δεκάτου τρίτου

(Υπ) ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
(Τ.Σ.)

(ΥΠ) Μ. BOSCHKOVITCH
(Τ.Σ.)

(Οι υπογραμίσεις δικές μας)

Η αναδημοσίευση γίνεται από το βιβλίο «ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ 1912-1917» έκδοση του Υπουργείου επί των Εξωτερικών (Αθήνα 1920 ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ, δεύτερη έκδοση).

Αντίσταση στον εθνικισμό και το ρατσισμό

Αντιπροσωπείες της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. συμμετείχαν σε δύο πολύ αξιόλογες εκδηλώσεις ενάντια στον εθνικισμό και το ρατσισμό.

Συγκεκριμένα το τριήμερο 26-27-28 Νοέμβρη 1993 πραγματοποιήθηκαν δύο ημερίδες με αντικείμενο τα παραπάνω ζητήματα.

Η μιά πραγματοποιήθηκε στη Νομική Σχολή της Αθήνας και η άλλη στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας Θεσσαλονίκης. Ειδικά θέματα ήταν ο νεορατσισμός στην Ευρώπη και την Ελλάδα, ο εθνικισμός και ο ρατσισμός στο ελληνικό κράτος και την κοινωνία και εθνικισμός, εθνική αυτοδιάθεση και κοινωνική απελευθέρωση.

Στις πολύ ενδιαφέρουσες και τολμηρές διαλέξεις πανεπιστημιακών, ιστορικών, δημοσιογράφων και πολιτικών προσώπων, πρόσθεσαν ζωντανές μαρτυρίες μέλη της ΜΑΚΙΒΕ για τις διακρίσεις σε βάρος των Μακεδόνων καθώς και εκπρόσωποι της Τουρκικής μειονότητας.

Χαρακτηριστικό των δύο διοργανώσεων ήταν το ενδιαφέρον για την Κίνησή μας και την εφημερίδα μας, καθώς τα θέματα που μας αφορούν είναι άγνωστα στον πολύ κόσμο.

Τις εκδηλώσεις διοργάνωσαν η «Αντιπολεμική Αντιεθνιστική Συσπείρωση» και η «Κίνηση Υπεράσπισης Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων».

Ο Περικλής Μητσκόπουλος (БОРИС) πρόσφερε στην εφημερίδα και την Κίνηση 5000δρχ. στην μνήμη του Μακεδόνα αγωνιστή γνωστού με το ψευδώνυμο "ΣΤΕΦΟΣ" από το χωριό НЕВОЉАНИ- Σκοπιά Φλώρινας (ЛЕРИНСКО), ο οποίος συνελήφθη από τους Βούλγαρους φασίστες το 1943 και προτίμησε, ενώ ήταν κρατούμενος στις φυλακές του στρατοπέδου "ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ" Θεσ/νίκης, την αυτοκτονία από το εκτελεστικό απόσπασμα

Τον ευχαριστούμε

Φίλη της Κίνησης και της εφημερίδας από την Πτολεμαΐδα (КАИЛАРСКО) η οποία θέλει να διατηρήσει την ανωνυμία της πρόσφερε το ποσό των 5000 δρχ

Την ευχαριστούμε

ΠΟΛΛΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΔΕΧΘΗΚΑΜΕ ΑΠΟ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ. ΕΠΕΙΔΗ ΥΠΗΡΞΕ ΠΛΗΘΩΡΑ ΥΛΗΣ ΗΤΑΝ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΟΥΜΕ ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΟΥΝ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Σ' αυτή τη στήλη της εφημερίδας μας θα ασχολούμαστε με πολιτιστικά θέματα. Με θέματα από την λαϊκή παράδοση, τους χορούς, τα τραγούδια, τα παραμύθια, που, όπως σ' όλους είναι γνωστό, αποτελούν βάση για διατήρηση της ταυτότητας ενός λαού.

Η προσπάθεια αυτή σίγουρα είναι δύσκολη. Ήδη από την ελληνική πολιτεία ή τουλάχιστον με την απόλυτη ενθάρυνσή της, υπάρχει έντονη προσπάθεια διαστρέβλωσης των παραδοσιακών, αυθεντικών στοιχείων της κουλτούρας μας και ότι αυτή εκφράζει, με δραστηριότητες συλλόγων, φορέων κλπ., με μεταφράσεις ονομασιών των χωρών μας, με αποθέρευση της χρήσης της γλώσσας μας σε τραγούδια και οπουδήποτε αλλού.

Παρουσιάζοντας τέτοια θέματα με σεβασμό στην παράδοση την γνησιότητα και αυθεντικότητά του από την μία εξουδετερώνουμε κάθε προσπάθεια παραχάραξης και αποπροσανατολισμού, από όπου κι αν προέρχεται και από την άλλη φέρνουμε τον κόσμο και κυρίως την νεολαία μας κοντά στις ρίζες της.

Ακόμα θα αναφέρομε εδώ κάθε είδηση που θα έχει

σχέση με πολιτιστικά θέματα, θέματα γλώσσας κλπ. που μας ενδιαφέρουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Γραφείο Λιγότερο διαδεδομένων Γλωσσών κλπ..

Το πρώτο θέμα μας για σήμερα είναι ο χορός πουστένο, ο πιο δημοφιλής χορός στην περιοχή Φλώρινας αλλά και του ευρύτερου μακεδονικού χώρου. Δεν υπάρχει γάμος, πανηγύρι, γλέντι που να μην χορευτεί επανειλημμένα από όλους με μουσική μόνο ή συνοδευόμενος και από τραγούδι.

Υπάρχουν πρωτοχορευτές (ειδικά οι παλιοί) που εκφράζουν με τις κινήσεις τους περίτεχνα όλη την έννοια-σημασία του χορού.

Σιγά στην αρχή με μετρημένα βήματα ξεχύνονται στην συνέχεια σ' ένα φρενήρη ρυθμό παρασύροντας μαζί τους και τους υπόλοιπους που τους συνοδεύουν. Σαν κάτι δεμένο-σκληρωμένο για καιρό που ξαφνικά απελευθερώνεται και στην αρχή ξεμουδιάζει, ενώ στην συνέχεια τα δίνει όλα από χαρά και ανείπωτη ευτυχία.

Τα δύο επόμενα τραγούδια χορεύονται στο ρυθμό (αργό ρυθμό) του πουστένο.

Πέτλε το μι πέε

Πέτλε το μι πέε ράνο να σαμπάλιε
 ράνο να σαμπάλιε ράνο πρέτ ζόρα
 Να πάτ κε όνταμ τι μλάντα νεβέστο
 να πάτ κε όνταμ πούστα τσουζτινα
 Ράτσαϊ ποράτσαϊ τι μλάντα νεβέστο
 ράτσαϊ ποράτσαϊ σστό ντα τι πούσταμ
 Ντάλι πίσμο σάκασσ ντάλι πάρι σάκασσ
 Ιλι μένε σάκασσ ντόμα ντα ντόϊνταμ
 Νίτου πάρι σάκαμ νίτου πίσμο σάκαμ
 Τούκου τέμπ τε σάκαμ ντόμα ντα ντόϊττισ.

Επειδή η συλλογή στοιχείων που αναφέρονται στην ιδιαίτερη πολιτιστική μας ταυτότητα δεν είναι εύκολη δουλειά, Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας οι οποίοι γνωρίζουν στοιχεία για την Μακεδονική λαϊκή, μουσική, χορευτική παράδοση να συνεργαστούν μαζί μας.

Να σημειώσωμε εδώ ότι επιχειρήθηκε και επιχειρείται από τον σύλλογο της Φλώρινας "Αριστοτέλης", όπως και από άλλους, μία καθόγουστη μετάφραση της ονομασίας του χορού από πουστένο σε λυτό (τον ίδιο χορό σε αργό ρυθμό, από Στάρτσκο σε γερόντικο).

Η όλη προσπάθεια πέφτει στο κενό, κάτι που σημαίνει ότι ο λαός αυτός αγαπάει και κρατάει τις ρίζες του.

Π.Δ

ΠΕΤΛΕΤΟ ΜΙ ΠΕΕ

Петлето ми пее рано на сабајле
 рано на сабајле рано пред зора
 На пат ке одам ти млада невесто
 на пат ке одам пушта чужина.
 Рачај порачај ти млада невесто
 рачај порачај што да ти пушчам.
 Дали писмо сакаш дали пари сакаш
 или мене сакаш дома да дојдам.
 Ниту пари сакам ниту писмо сакам
 туку теб те сакам дома да дојдиш.

ДАФИНО ВИНО ЦЪРВЕНО

Дафино вино цървено, момчето ти е заспало
 на каракамен планина.
 На каракамен планина на сува рида без вода.
 Ми поминале айдуци, гунчето му го украле.
 Му го продале в меана за бела лута ракија
 за руйно вино цървено.
 Ако му зеле гунчето нека ми е живо
 момчето.

Ντάφινο βίνο τάρβενο

Ντάφινο βίνο τάρβενο μότσετο τι ε ζασπα-
 ρο να καρακάμεν πλάνινα.
 Να καρακάμεν πλάνινα να σουβα ρίντα μβέζ
 βόντα Ми поминάде ајнутути хкиούνтσετο
 му хко оукраде.
 Му хко пронτάде β μέана ζα μπέλα ρούτα
 ράκια, ζα ρούινο βίνο τάρβενο.
 Ако μου ζέде хкиούνтσετο νέκα ми ε ζζίβο
 μόтσετο

Τάνε Βοεβόντα

Τάνε Στόϊτσεβ Κλιάντσοβ (Γκορνίτσοβο)

Βο σέλο Λέσκοβιτς, Λέρινσκα Κάαζα
Μάγκλα πο πόλε, ζίμα γκολέμα
Ζίμα γκολέμα, σνέκ ντο κολένα.
Ιζλέγκλα μπάμπα σέλο ντα ρασγλέντα
Κόγκα μι πούλε σέλο σαρντισάνο
σέλο σαρντισάνο οτ τούρστσι ασκέρ
Ι βίκα μπάμπα πο Τάνε βοϊβόντα
Ράσμπερι Τάνε μλάτ βοϊβόντα
Ράσμπερι ντέκα τι σι σαρντισάν!
Ισβίκαλ Τάνε, μλάτ βοϊβόντα:
Βίντεφ μπάμπο ντεκ σουμ σαρντισάν
μπέγκαϊ σι τι μπάμπο, ιάς κε σε μπιάμ.

Μέσ' την ομίχλη και το χιόνι που έφτανε ίσα με τα γόνατα, πεινασμένα αγρίμια, έτοιμα να χυμίσουν και να κατασπαράξουν την λεία τους που πιστεύανε πως από στιγμή σε στιγμή θα έπεφτε στα νύχια τους, ο Καίμακάμης της Φλώρινας, με το επίλεκτο τούρκικο στρατιωτικό τμήμα, που ειδικά είχε φέρει από το Μπίτολε να κυνηγήσει και να εξοντώσει αυτόν τον τρομερό Μακεδόνα βοϊβόντα, που τόσα προβλήματα τους είχε προκαλέσει ξεσηκώνοντας τους πατριώτες Μακεδόνες εναντίά τους και πολεμώντας τους όπου τους εύρισκε, τους είχε γίνει επιφύλαξη.

Και να λοιπόν τώρα τους παρουσιάστηκε μοναδική ευκαιρία και ο Καίμακάμης δεν ήθελε να τη χάσει. Μόλις έμαθε που βρίσκεται ο Τάνε, μήκε επικεφαλής μεγάλου στρατιωτικού τμήματος και κάτω από τις οδηγίες του κυκλώσανε το καμποχώρι Λέσκοβιτς (Λεπτοκαρυά) της περιοχής Φλώρινας.

Μαύροι δαίμονες μέσ' το χιόνι και στο ημίφως της ομίχλης, με μίσος περισφίγγανε το χωριό λες και θέλανε να το στραγγαλίσουν. Σίγουρος για το αποτέλεσμα, καλούσε και η φωνή του έμοιαζε πιο πολύ ουρλιαχτό εξαγριωμένου λύκου -τον Τάνε βοϊβόντα που με τη τσέτα του εκείνη την ώρα βρισκότανε στο χωριό να παραδωθεί. Για τους χωρικούς καταθλιπτικές και γεμάτες αγωνία περνούσαν οι ώρες. Προβλέπανε το δράμα. Βλέπανε ένα-ένα τα γενναία παλληκάρια χτυπημένα από τούρκικα βόλια να πέφτουν κάτω βόφοντας το χιόνι κόκκινο και

μετά η δική τους σειρά θ'αρχότανε.

Όμως ο Τάνε τυχαία δεν έγινε βοϊβόντα, αλλά είχε στο μυαλό και άλλα ετοιμάζε. Με μεγάλη προσοχή μάζεψε τους άνδρες του στα τελευταία σπίτια του χωριού, σ'ένα σημείο που πίστευε πως τον βόλευε και σε κάποια στιγμή σαν ελατήρια τηνάχτηκαν πάνω φωνάζοντας δυνατά «Ούρα» και σαν χιονοστιβάδα πέσανε στους Τούρκους που έκπληκτοι και πανικόβλητοι διαλύοντας τις γραμμές τους έτρεξαν να σωθούν και να επιβεβαιωθεί για ακόμα μια φορά αυτό που οι Τούρκοι λέγανε για τον βοϊβόντα: Ο Τάνε ο "Γιάβολος", "ο ασύλληπτος".

Ο Τάνε βοϊβόντα γεννήθηκε το 1874 στο χωριό Γκορνίτσεβο (Κέλη) Φλώρινας. Μετά τον Ρίστε, τον Λάζο ήταν το τρίτο παιδί του Στόϊτσε Κλιάντσοβ, του καλού νοικοκύρη της περιοχής, με καλή σειρά και το χάνι το μεγάλο εκεί στην πλατεία του χωριού. Και οι ταξιδιώτες που πηγαίνανε από Μπίτολα για Σαλονίκη και από Σαλονίκη στα Μπίτολα εκεί βρίσκανε ζεστό πιάτο και κρεβάτι, το φιλικό χαμόγελο του μπάι-Στόϊτσε και για τα ζώα τους σανό.

Ο Τάνε το ατίθασο αυτό παιδί, είχε κλίση στη μάθηση. Γρήγορα συνδέθηκε με άλλους ανήσυχους νέους και μία μέρα βρέθηκαν -μη έχοντας που αλλού να φοιτήσουν- φοιτητές της Σχολής Αξιωματικών της Σόφιας. Και κει επειδή και αυτός δεν υπηρέτησε τα σωβινιστικά σχέδια των Βουλγάρων προτού συμπληρώσει τις σπουδές του με το πρόσχημα πως ήταν σοσιαλιστής, εκδιώχθηκε, ο

Τάνε με τον Γκότσε Ντέλτσεβ, τον Καρατάσο και με άλλους ένθερμους νέους. Με υψηλά ιδανικά και οράματα και με τη ψυχή τους γεμάτη πίκρα για τη σκλαβωμένη τους πατρίδα, αποτελέσανε τον πυρήνα του ξεσηκωμού του μακεδονικού λαού.

Το 1901 ήδη είχε τη δική του τσέτα και ήταν βοϊβόντας επαρχίας. Κατά την επική εξέγερση του Ιλιντεν, ήταν υπεύθυνος για την περιοχή του Νίτσε και πήρε μέρος σε όλες τις μεγάλες μάχες. Το Γιανάρη του 1906 έγινε βοϊβόντας νομού είχε το νομό Φλώρινας. Και το Μάη του 1907 όταν η Τσέτα του Αποστό Πέτκοβ Τερζίοβ στο βάλτο των Γιαννιτσών ήταν κυκλωμένη, μετά από συνεννόηση με το Κολιμάν, με τη τσέτα του πήγε και βοήθησε τον μεγάλο βοϊβόντα Αποστόλ.

Σήμερα αν κανείς πάει στο χωριό του Τάνε και που είναι στο παλιό διεθνή δρόμο πάνω, θα διαπιστώσει την αδιαφορία της πολιτείας για το χωριό (λίγες ώρες το εικοσιτετράωρο έχουν νερό για να πιούνε και να πληθύνε και όλοι οι νέοι έχουν φύγει για Αυστραλία και Καναδά).

Αν μπείς στο χωριό θα βρεις πολλά γεροντάκια να κάθονται στα παγκάκια της πλατείας και μαζί τους εύκολα θα πιάσεις κουβέντα, όταν όμως έρθει ο λόγος στο Τάνε κομπιάζουν στην αρχή, μετά ξανοίγονται και σου μιλάνε με θέρμη και σεβασμό για τον άνθρωπο που πολέμησε για τη λευτεριά της πατρίδας και δόξασε τόσο πολύ το χωριό τους. Θαυμάζουν την εξυπνάδα, την αυταπάτηση του Τάνε. Οι Τούρκοι το λέγανε μεγάλο, τον λέγανε

στρατηγό -λέει- ο μπαρμπα Γιώργος και είχαν δίκαιο. Μας λέγανε οι γονείς μας πως κάποτε πιά πάνω από το χωριό σε μία μεγάλη χαράδρα οι Τούρκοι τον είχαν κυκλώσει και πίστευαν πως αυτή τη φορά δεν θα τους ξέφευγε. Ο Τάνε όμως άλλα είχε κατα νου. Εβαλε τους λιγοστούς συντρόφους του να περνάνε από ένα ορατό από τους Τούρκους σημείο και από αθέατο να επιστρέφουν και να ξαναπερνάνε από το ορατό και να δίνουν την εικόνα πως αποτελούν μία ατέλειωτη φάλαγγα, ότι είναι μία πολύ μεγάλη δύναμη. Και αυτό φόβισε τους Τούρκους και δεν τολμήσανε να κάνουν επίθεση, μέχρι που βράδιασε και βρήκανε την ευκαιρία να ξεφύγουν.

Μιά άλλη μέρα συνεχίζει ο συνομιλητής μου στο χωριό Ζέρβη, ενώ ήταν μόνος σε κάποιο φιλικό σπίτι, μετά από προδοσία βρέθηκε το χωριό κυκλωμένο και οι Τούρκοι από σπίτι σε σπίτι γυρεύανε να τον βρουν. Αυτός φόρεσε γυναικεία ρούχα, έκανε πως περιποιείται το μικρό παιδί και από δικά του τσιμπήματα με το κλάμα του σήκωνε το κόσμο στο πόδι. Όλα αυτά τα έξιπνα και τολμηρά, είχαν κάνει εντύπωση στους Τούρκους και άρχισαν να τον εκτιμάνε σαν ικανό αντίπαλο που του έπρεπε κάθε σεβασμός. Και ακόμα κίνησε τη περιέργεια και την επιθυμία του Τούρκου διοικητή της Μπάνιτσας (Βέβη) να πάει στο Γκορνίτσοβο να ρωτήσει τι σόι άνθρωπος είναι αυτός ο "διάβολος" ο Τάνε.

Μιά ηλιόλουστη χειμωνιάτικη μέρα πήρε λοιπόν ο διοικητής της Μπάνιτσας τη συνοδεία του και πήγε στο χωριό Γκορνίτσοβο. Εκεί στο έμπα του χωριού συναντήθηκε με έναν λεβέντη καβαλάρη. Χαιρετήθηκαν και αυτοί προχωρήσανε προς τη πλατεία και στάθηκαν μπρος στα γεροντάκια που ακουμπησμένα στα ντουβάρια των σπιτιών λιάζονταν στο χειμωνιάτικο ήλιο. Και χωρίς περιστροφές ρώτησε ο αξιωματικός:

«Μορείτε να μου πείτε, αυτός ο χωριανός σας ο Τάνε βοιβόντα τι άνθρωπος είναι;»

Τα γεροντάκια αλληλοκοιτάχτηκαν, χαμογέλασαν και είπαν:

«Μα μόλις τον συναντήσατε και τον χαιρετήσατε. Ήταν ο καβαλάρης που έβγαινε από το χωριό».

Ο διοικητής της Μπάνιτσας, έκπληκτος, έμεινε με ανοιχτό το στόμα.

Το άτι το σπαθάτο με την κόκκινη σέλα και άσπρο στο κάτω μέρος των ποδιών, με το χρώμα του το καφέ και το κούτελο το άσπρο, ο Μπρέζο, ήταν ο πιστός και αχώριστος σύντροφός του. Καθημερινά ζούσε και αυτό τους μεγάλους κινδύνους. Λες και γνώριζε ο Μπρέζο πως οι εχθροί είναι από δίπλα τους και αποφεύγοντας το κανονικό δρόμο περνούσε από ρεματιές και δασωμένες πλαγιές μεταφέροντας το Τάνε εκεί που τον πρόσταζαν οι ανάγκες.

Ο Τάνε βοιβόντα είχε στενή συνεργασία με τους βοιβόντες των Βοδενών, τον Λούκα, τον Καρατάσο και τον Κολιμάν και μία μέρα -θάταν Σεπτέμβρης 1907- όταν επέστρεφε από τη περιοχή των Μογλενών όπου είχε πάρει μέρος σε σύσκεψη, και περνώντας από χαράδρες και πυκνώματα, κουράστηκε και νύσταζε. Όταν έφτασε στην περιοχή μεταξύ Ζέρβη και Τσέγκανι (Αγ.Αθανάσιο) δεν μπόρεσε να νικήσει τη νύστα και ο Μορφέας, ο θεός των ονείρων που τον συνόδευε σ'όλο το δρόμο τον "οδήγησε" στα παλάτια του δίχνοντάς του ότι δεν βάζει του ανθρώπου ο νους. Και κει ξεχασμένος στο άρχοντα το πλούσιο τραπέζι ή σ' αυτό που ποθούσε η διψασμένη του ψυχή στην αγκαλιάόμορφης νέας". Και τον πήρε η ώρα. Και πέρασε χρόνος πολύς και το μεσημέρι έγινε απόγευμα. Και ο ίσκιος που σκέπαζε το ροδαλό πρόσωπο τον "αρνήθηκε". Και οι μύγες που αλύπητα τον τσιμπούσαν, δεν μπόρεσαν να διακόψουν την επιθυμία να ονειρεύεται πως εδώ τέλειωσε η σκλαβιά.

Κακή του μοίρα όμως από κει κοντά του, την ώρα που "άκουγε της λευτεριάς οι καμπάνες να χτυπούν" πέρασε ο "Σατανάς", πέρασε ο σπιούνος από σιμά του και ευθύς έτρεξε στους Τούρκους να προλάβει και να έχει μερτικό.

«Θέλετε τον φοβερό Τάνε βοιβόντα; -είπε-,ελάτε μαζί μου ξέρω που είναι».

Και αμέσως κινήσανε και τον βρήκανε ακόμα να κοιμάται. Ο Μπρέζο, ο σύντροφός του, του κάκου δυνατά χλιμίντριζε και με το πόδι χτυπούσε τη γη. Ο αφέντης δεν έλεγε να ξυπνήσει και ο κίνδυνος ήταν εκεί δίπλα. Όταν πλησιάσανε οι Τούρκοι κάποιος είπε να τον ξυπνήσουν και να τον συλλάβουν.

«Οχι,-φώναξε ο σπιούνος. Αν τον ξυπνήσετε θα βρούμε το

μπελά μας».

Αδικά ο Μπρέζο συνέχιζε να χλιμιντρίζει και να σκάβει τη γη. Ο αφέντης δεν ξύπνησε. Ο Μορφέας με όσα παράξενα και πρωτόγνωρα προσφέρει, γερά τον κρατούσε."Η μη τάχα τα απαλά χέρια όμορφης κόρης που ήθελε ταιρί να κάνει κρατούσε;".

Ξαφνικά ομοβροντίες τουφεκιών και βαριά λαβωμένος από των Τούρκων τα βόλια, "ξύπνησε" και πριν ξεψυχήσει ανάμεσά τους σκόρπισε το θάνατο και μαζί του πήρε εφτά Τούρκους.

Το ουρλιαχτό του σκύλου που πάντα είναι προάγγελος κακών μηνυμάτων, τη νύχτα εκείνη, έκανε τη Στόιτσενα να μη κλείσει μάτι, είναι και ο Τάνε που αργεί να στείλει νέα του, συλλογίζονταν.

Κακά προαισθήματα και ανησυχίες δεν την κρατούσαν στο στρώμα και πολύ πρωί βγήκε έξω από το σπίτι. Και ξαφνικά μαρμάρωσε. Τα γόνατά της λίσγισαν και ήταν έτοιμη να σωριαστεί. Εκεί μπροστά της, στη μέση της αυλής ο Μπρέζο χωρίς καβαλάρη έστεκε ακίνητος και έδειχνε θλιμμένος. Βρήκε τη δύναμη η δόλια έτρεξε ως εκεί πιάστηκε από τη πλούσια χαίτη, ακούμπησε το κεφάλι της στο κεφάλι του αλόγου, το έλουζε με δάκρυα και με σβησμένη φωνή το ρωτούσε και ξαναρωτούσε:

«Που είναι ο αφέντης σου; Που είναι ο γιός μου ο Τάνε;»

Κόνιοτ σι ντόιντε, Τάνε γκο νέμα Μπάμπο γκο πίτα, κόντισσε μπρε κόντισσε

Κάζζι μι κόντισσε κάντε ε Τάνε

Κόνιοτ σε τσσούντε κάκο ντα μου κάζζε

Κόνιοτ σε τσσούντε, ντόμπρι σάλζι ρόνε

Ντίλμι με πίτας πράβο κε τι κάζζαμ

Τάνε σε οζζένι μπάμπο ζα μόμα ρομπίνκα

Ζα μόμα ρομπίνκα, ζα Μακεντόνια

Το 1916 στο ανήμπορο ματωμένο κορμί δέχτηκε άλλη μία πληγή, ο δύστυχος γέρο Στόιτσε.

Τού καψαν το χάνι και έχασε όλο το βίος και απαρνημένος από τη ζωή, τη τελευταία του πνοή την άφησε στο σπίτι κάποιου φιλόξενου γείτονα.

Δημ. Παπαδημητρίου

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΒΟΓΟΜΙΛΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ...

Μετά την νίκη των Ελλήνων "σοσιαλιστών" με αρχηγό τον Ανδρέα Παπανδρέου, βασιλεύει στην Ελλάδα ένα κλίμα σωβινισμού και αμοραλισμού εξαιρετικά επικίνδυνο το οποίο παίρνει χίλιες και μία απόψεις: έτσι, οι Τούρκοι δεν είναι παρά οι "αισχροί Τούρκοι", προβάλλεται μία σειρά εκπομπών εναντίων των Εβραίων στην κυβερνητική τηλεόραση, η αστυνομία κάνει βίαιες καθόδους στο βιβλιοπωλείο, ο εκδότης του έργου Marquis de Sade καταδικάζεται σε δύο χρόνια φυλακή κ.α...

Στην "σοσιαλιστική" Ελλάδα η ελευθερία του λόγου δεν υπάρχει. Και οι Έλληνες δε θέλουν να ξέρουν αυτό που συμβαίνει στη χώρα τους. Μία τεράστια συνωμοσία αποσιωπά τα κοινωνικά γεγονότα. Από τις 9.000.000 ψυχές που ζουν στην Ελλάδα 2.000.000 είναι αλβανικής καταγωγής. Σε πολυάριθμες περιοχές της ελληνικής Μακεδονίας είναι μία διάλεκτο σλαβο-μακεδονική. Οι οπαδοί της αίρεσης "μάρτυρες του Ιεχωβά" καταδικάζονται από τα στρατιωτικά δικαστήρια σε είκοσι χρόνια φυλακής. Ένα τέταρτο των Ελλήνων ανήκει στην "αίρεση" των παραδοσιακών Ορθόδοξων που χρησιμοποιούν το παλιό ημερολόγιο. Αλλά κανένα από αυτά τα γεγονότα δεν είναι σημειωμένο στις σελίδες της επίσημης Ελληνικής Εθνικής Υπηρεσίας Στατιστικής. Κι επειδή, κατά την επίσημη ιδεολογία, οι σημερινοί Έλληνες είναι οι άμεσοι-απ'ευθείας- μαθητές του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη, οποιαδήποτε συζήτηση αυτών των "επίκαιρων" προβλημάτων είναι απαγορευμένη. Παρομοίως, οι Έλληνες "σοσιαλιστές" υπουργοί δεν απαντούν σε γραπτές αιτήσεις που παίρνουν από τους Έλληνες πολίτες.

Εγώ έχω την εμπειρία αυτή. Ιδού δύο παραδείγματα:

Την άνοιξη του 1983 συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια από το ολοκαύτωμα των Εβραίων της Θεσσαλονίκης. Στις 30 δεκεμβρίου 1981 έστειλα στην Μελίνα Μερκούρη μία έκκληση, προτείνοντας μία σειρά γραμματόσημα στη μνήμη των 50000 θυμάτων της Εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Η Μελίνα Μερκούρη δεν απάντησε. Οι "σοσιαλιστές" Έλληνες απεχθάνονται τους Εβραίους.

Αλλά οι Έλληνες "σοσιαλιστές" δεν αγαπούν τόσο τους Σλάβους όσο και τους Τούρκους. Στις 15 ιανουαρίου 1982, η ελληνική εφημερίδα "Θεσσαλονίκη" δημοσίευσε μία από τις εκλήσεις μου στη Μελίνα Μερκούρη. Ποτέ δεν έλαβα απάντηση. Σ' αυτήν την έκκληση ζητούσα από τις αρχές να προστατεύσουν το μικρό κοιμητήριο-νεκροταφείο του χωριού Βεύη, στο οποίο βρίσκονται -κατά την δική μου γνώμη- πολλοί τάφοι Βογομίλων. Δυστηχώς, για τους Έλληνες, οι Βογομίλοι και οι Βούλγαροι είναι το ίδιο. Το χωριό Βεύη βρίσκεται κοντά στα Ελληνο-γιουγκοσλαβικά σύνορα. Το 1972, καθώς δούλευα πάνω στο βιβλίο μου "οι τάφοι της Ελλάδας", επισκέφτηκα το κοιμητήριο της Βεύης όπου βρήκα ορισμένες ταφικές πλακοστρώσεις των οποίων οι πέτρες είναι πορώδεις και σε πολύ κακή κατάσταση, εγκατελειμένες και συντρίμνες σε πολλά μικρά κομμάτια. Έκανα πολλά σχέδια αυτών των τάφων κι έφυγα. Μετά από αυτήν τη πρώτη μου γνωριμία κατάλαβα ότι οι πιο παλιοί τάφοι της σύγχρονης Ελλάδας βρίσκονται στη Βεύη. Κι άρχισα να υποπτεύομαι ότι αυτοί οι τάφοι ήταν τάφοι Βογομίλων.

Το 1974 ξαναπήγα στη Βεύη, πήρα φωτογραφίες αυτών των παράξενων τάφων και εργάστηκα πάνω σε θέματα θανατολογίας των Ελλήνων. Αλλά σε ότι είχε σχέση με την "αίρεση" των Βογομίλων δεν ήξερα τίποτα. Γι' αυτό το λόγο έγραψα στην εφημερίδα "Θεσσαλονίκη": "ζήτησα από

την "σοσιαλιστική" κυβέρνηση να προστατέψει αυτούς τους τάφους που είναι μοναδικοί στο είδος τους. Κατόπιν ζήτησα να τους επισκεφτούν ξένοι ειδικοί για να εκτιμήσουν την αξία και τη σημασία τους. Οι Έλληνες δεν πίστευαν ότι ήταν δυνατόν να υπάρχουν ίχνη σλαβικά. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει ούτε ένα πανεπιστήμιο το οποίο να ασχολείται με θέματα Σλαβολογίας και Τουρκολογίας. Μόνο οι Σέρβοι, οι Βούλγαροι και οι Τσεχοσλοβάκοι εργάζονται πάνω σε θέματα των Βογομίλων.

Το μεγάλο κίνημα των Βογομίλων, αγροτικού χαρακτήρα, αναφαιίνεται στη Βουλγαρία πριν από χίλια χρόνια. Δεν υπάρχουν πολλά ντοκουμέντα που αφορούν την πρώτη περίοδο αυτού του κινήματος. Φαίνεται ότι το κίνημα των Βογομίλων ήταν ενάντια στη Βυζαντινή αυτοκρατορία και στην επίσημη Ορθόδοξη Εκκλησία. Οι πατριάρχες της Κωνσταντινούπολης αντέδρασαν απότομα. Οι Βογομίλοι χαρακτηρίστηκαν "αιρετικοί" κι έτσι 'αρχισαν οι διωγμοί. Οι Βογομίλοι δραπέτευσαν-έφυγαν στα βουνά. Αυτό πιστοποιείται από τους 50.000 τάφους Βογομίλων που ανακαλύφθηκαν στα βουνά της Γιουγκοσλαβίας. Αλλά φαίνεται ότι οι διωγμοί εναντίον των Βογομίλων έγιναν τόσο φοβεροί ώστε τελικά κατέφυγαν σε άλλες χώρες. Έτσι το κίνημα των Βογομίλων ξαναεμφανίζεται

-το συναντάμε-στη Βόρεια Ιταλία, στη Νότια Γαλλία και ίσως στη Μεγάλη Βρετανία, κι έρχεται σ' επαφή με τα πρώτα κινήματα της Ευρωπαϊκής Μεταρρύθμισης.

Δεν γνωρίζουμε τίποτα για τα θεμέλια φιλοσοφικά-δογματικά ούτε για τον τρόπο οργάνωσης-ιεραρχίας των Βογομίλων. Πολλοί ερευνητές αναγνωρίζουν στο κίνημα των Βογομίλων επιδράσεις γνωστικές, ισλαμικές...

Κατά την επίσημη εκδοχή της Ορθόδοξης Εκκλησίας, οι Βογομίλοι δεν ήταν παρά μόνο αιρετικοί, άπιστοι, άθεοι. Φαίνεται όμως ότι οι Βογομίλοι ήταν ευσεβείς, αγνοί και ασκητές. Για να προφυλάξουν και να υπερασπίσουν το κίνημά τους οργάνωθηκαν σε μία μυστική αίρεση που διευθύνονταν από τους "απόστολους".

Δεν έχω να προσθέσω τίποτα άλλο. Φοβάμαι ότι οι Έλληνες θα αφανίσουν-καταστρέψουν τους τάφους στη Βεύη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο επαναλαμβάνω σήμερα την έκκλησή μου στη Μελίνα Μερκούρη.

Ποτέ δεν είναι πολύ αργά...

Ηλίας Πετρόπουλος

Παρίσι, 19 Σεπτεμβρίου 1982

(Το άρθρο είναι αναδημοσίευση)

Πρόσφατα η κ. Μελίνα Μερκούρη ανακοίνωσε ότι θα ξεκινήσει δικαστικό αγώνα προκειμένου να επιτύχει την επιστροφή των Ελγείνιων μαρμάρων γιατί αυτά αποτελούν πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδος. Συμφωνούμε απόλυτα και συμπαραστεκόμαστε στον αγώνα της κ. υπουργού. Ρωτάμε όμως γιατί να μην ισχύει το ίδιο και για την πολιτιστική κληρονομιά μας που όλως περιέργως έχει εξαφανιστεί. Αναφερόμαστε συγκεκριμένα στις εκκλησιαστικές εικόνες και τοιχογραφίες από εκκλησίες της περιοχής Πρεσπών (π.χ. Άγιος Αχίλειος), και όχι μόνο, που κατά περίεργο τρόπο εξαφανίστηκαν μετά τις έρευνες αρχαιολόγων, βυζαντινολόγων. Ο κ. Μουτσόπουλος σίγουρα γνωρίζει περισσότερα μιάς και επί σειρά έτων "ερευνά" την περιοχή...

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΕΣ...

Σημαντικό ντοκουμέντο που αφορά την πολιτική αλλαγής των ονομάτων-τοπωνυμίων στις περιοχές της Μακεδονίας από τις Ελληνικές κυβερνήσεις στο απώτερο αλλά και πρόσφατο παρελθόν αποτελεί το έγγραφο που σας παραθέτουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΛΩΡΙΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΕΛΛΗΣ
ΑΡΙΘ: ΠΡΩΤ: Δ.Υ.

Πρός : Τους κατοίκους Κοινότητος Κέλλης

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Κατόπιν της υπ' αριθ. ΠΠ989/63 Δ/γής του 'Υπουργείου 'Εσωτερικών κοινοποιηθείσα διά της υπ' αριθ. 31444/27-II-68 όμοιας Κου Νομάρχου Φλωρίνης μετωνομάσθησαν αί κάτωθι τοποθεσίαι καί τού λοιπού δέον νά γίνηται χρήσις τών νέων ονόμασιών , διότι πάν επίσημον έγγραφον αναγραφόμενον τήν παλαιάν τοποθεσίαν , έκτός που δέν θά λαμβάνηται υπ' όψιν , άλλά τιμωρείται μέ πρόστιμον καί φυλάκισιν :

Τοποθεσία καί παλαιόν όνομα

Τοποθεσία καί νέον όνομα

1) Σουίνίτσα	: είς	'Ανήλιον
2) Γιάν κορρητ	: "	Κορυφή τού Γιάννη
3) Μπάλοφ -ρήτ	: "	Κορυφή τού Μπάλου
4) Τσίκοφ -ρήτ	: "	Κορυφή του Τσίκου
5) Στράζα	: "	'Αγνάντιο
6) Στέγλο	: "	Γ. Σταγγόλλη (Μακεδονομάχου)
7) Ζ'άνεφ "Αργατς	: "	Χριστόπουλου (Μακεδονομάχου)
8) Σόποφ - ρήτ	: "	Κορυφή του Σόπου
9) Σκότσηλα	: "	Ρώμα 'Ιωάννου (Μακεδονομάχου)
10) Τσάρκοφ -πρής	: "	Αναστασίου Ρώμα
11) Λέσκο πολένα	: "	Βοσκοτόπι
12) Τσεροπολένα	: "	Θαμνότοπος
13) Γαργάνοφ-κόπατς	: "	Φράχτες
14) Μπογάτι Δόλ	: "	Τριπόταμος
15) Ζλίμπανοφ -ρήτ	: "	Χαρίλαον Σταγγόλην (Μακεδονομάχον)
16) Ρόξενσκο	: "	Σιταριώτικο
17) Μπά'ιρακο	: "	Ορόσημον
19) Τσέστακο	: "	Δένδρα
20) Τσάρκοβα παδίνα:	: "	"Ισωμα
21) "Ιρίτσκοβα Γιαμα:	: "	Λάκες
22) Κούτλεβον	: "	Βαθούλωμα
23) Σελίστετο	: "	Παλιοχώρι
24) Μπιστέρατα	: "	Σπηλιά
25) Τζάκα	: "	Ζάκα (Μακεδονομάχου)
26) Μπόσδο	: "	Κουφοξυλιά
27) Μπάρζο μέσε	: "	"Ανηφορικό
28) Πόρκα	: "	Τουρουνόρεμα
29) Λέσιστα	: "	Φαγότοπος
30) Μήλοφ άργατς	: "	άνηφόρα

* Οι υπογραμίσεις δικές μας.

Να επισημάνουμε ότι τα τοπωνύμια καθώς και τα ονόματα ανθρώπων, ζώων, πτηνών, φυτών κλπ. είναι μέρος του πολιτισμού μας και κομμάτι της ψυχής μας. Η προσπάθεια αλλοίωσης του πολιτισμού μας και ακρωτηριασμού της ψυχής μας δεν αποτελεί παρά απόδειξη της βίαιης πολιτικής του Ελληνικού κράτους που σκοπό είχε να εξαφανίσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του λαού μας. Ο σεβασμός των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών ενός λαού-πολιτισμού είναι σημείο αναφοράς για την δημιουργία σχέσεων συνεργασίας ανάμεσα στους ανθρώπους. Η προσπάθεια για αλλοτρίωση ενός διαφορετικού πληθυσμού στο εσωτερικό της χώρας δείχνει την έλλειψη στοιχειώδους κοινωνικής ευαισθησίας από άτομα τα οποία μάλιστα θεωρούν ότι είναι οι μοναδικοί κληρονόμοι του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού.

"МИСИРКОВ"

Από παράληψή μας δεν δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο το αλφάβητο που χρησιμοποιείται στην Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Το επίσημο αλφάβητο της Δημοκρατίας της Μακεδονίας είναι το ακόλουθο:

Официјалната македонска азбука во Република Македонија е следнава:

А Б В Г Д Ѓ Е Ж З Ѕ И Ј К Л Љ М Н Њ О П Р С Т Ќ У Ф Х Ц Ч Џ Ш
а б в г д ѓ е ж з ѕ и ј к л љ м н њ о п р с т ќ у ф х ц ч џ ш

Μικρά Σχόλια

Φίλος της Κίνησης απο το χωριό Dolno Kotori (Κάτω Υδρούσα) μας ζήτησε να γράψουμε για τον θείο του Παντελή Μηλιάγκου του οποίου απαγορεύτηκε η είσοδος στην Ελλάδα, όταν αποφάσισε να επισκευθεί το χωριό του το περασμένο καλοκαίρι. Εμείς απορούμε με την εμμονή ορισμένων "οργάνων" να εκθέτουν την Ελλάδα γιατί τέτοιες περιπτώσεις γίνονται γνωστές και εκτός Ελλάδος...

* Πού καταντήσαμε...Να γίνεται δέηση στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Θεσ/νίκης χοροστατούντος του μητροπολίτη Παντελεήμονα, ώστε να αποτραπούν περαιτέρω αναγνώρισεις της γειτονικής Δημοκρατίας. Επειδή όμως ο Θεός προφανώς δεν είναι μόνο Έλληνας (απόδειξη ότι συνεχίζονται οι αναγνώρισεις), μία λύση απομένει αδέρφια. Να ζητήσουμε βοήθεια από τους σατανιστές...που είναι και της μόδας...

Στη Δράμα κατέβασαν...τις σημαίες των ευρωπαϊκών χωρών που σύναψαν διπλωματικές σχέσεις με την Δημ. της Μακεδονίας. Στην Αθήνα κάποιοι "Έλληνες πατριώτες" τις έκαψαν. Θα θέλαμε να γνωρίζουμε αν θα επαναλάμβαναν το κατόρθωμά τους όταν μάθαιναν ότι η Ελλάδα είναι η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα, η οποία σε επίπεδο προξενείου, αντιπροσωπεύεται στην γειτονική Δημοκρατία εδώ και δύο χρόνια.

Η εμμονή της Ελλάδος για αλλαγή του άρθρ. 49 του Συντάγματος της Δημ. της Μακεδονίας (αναφέρεται σε Μακεδόνες εκτός των συνόρων της Δημοκρατίας), έρχεται σε αντίθεση με αυτό που μας λένε ότι δηλ. η Ελλάδα κατοικείται μόνο από Έλληνες το γένος και με ακραιφνή ελλ. συνείδηση. Αυτό θυμίζει την ελληνική παροιμία: "Όποιος έχει την μύγα μυγιάζεται".

Δεν μας καταλαβαίνει κανείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάς ζηλεύουν κι' όλες επειδή "όταν εμείς φτιάχναμε Παρθενώνες αυτοί ζούσαν σε σπηλιές", γι'αυτό να τους διώξουμε όλους από την Ε.Ο.Κ. και μένοντας μόνοι θα κάνουμε ότι θέλουμε...

-Ο ευτραφής κ.Πάγκαλος(Υπουργός Αναπλ. Εξωτερικών),ο οποίος έχει βαλθεί να εκθέτει την Ελλάδα συνεχώς με τις δηλώσεις του στο ξένο τύπο, είπε το εξής σε σχετική ερώτηση Αγγλου δημοσιογράφου: "Οι Σκοπιανοί τρέφουν για εμάς τους Έλληνες τα ίδια αισθήματα που τρέφει ο Ι.Ρ.Α. για εσάς τους Αγγλους".

Προφανώς η "αναισθησία" αυτού του ανθρώπου έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Το επικίνδυνο είναι ότι τις δηλώσεις αυτές τις διάβασαν χιλιάδες Έλληνες στους οποίους καλλιεργείται μία διαφορετική εικόνα από την πραγματική, με αποτέλεσμα να δημιουργείται κλίμα μίσους και προκατάληψης. Μερικοί κρίνουν "εξ' ιδίων τα αλλότρια"...

*Φίλοι μας από το Gorno Kotori (Ανω Υδρούσα) μας πληροφορήσαν ότι έπειτα από γλέντι στο καφενείο του χωριού όπου τραγουδήθηκαν Μακεδονικά τραγούδια ο ιδιοκτήτης του καφενείου κλήθηκε στην Ασφάλεια Φλώρινης για τις απαραίτητες "συστάσεις". Εμείς αναρωτιώμαστε τίνος ήταν η πρωτοβουλία για την κλήση; Αυτό είναι το καινούργιο ύφος και ήθος της νέας κυβέρνησης;

Αν είναι πρωτοβουλία των τοπικών αστυνομικών αρχών γνωρίζουν οι προϊστάμενοι τα αποπήματα των υφισταμένων τους; Και εάν ναι τότε πώς τους επιτρέπουν με τέτοιες ενέργειες που γίνονται και διεθνώς γνωστές να εκθέτουν την υπηρεσία και την Ελλάδα;

*Και μιάς και αναφερθήκαμε στην νέα κυβέρνηση θα θέλαμε να πληροφορήσουμε τους αναγνώστες μας για το ύφος και ήθος του σημερινού υπουργού προεδρίας Ακη Τσοχατζόπουλου ο οποίος σαν υπουργός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπέγραψε την απόφαση για την αφαίρεση της ιθαγένειας του Γεωργίου Μισάλη στις 6 Απριλίου 1989.

Η απόφαση με υπογραφή Τσοχατζόπουλου δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Ε5/351

(1)

Κήρυξη του Μισάλη Γεωργίου του Ιωάννη εκπαιδευτή της Ελληνικής Ιθαγένειας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Με την ΕΠ 351/6.4.89 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών που εκδόθηκε μετά από σύμφωνη γνώμοδοτηση του Συμβουλίου Ιθαγένειας στην 1185/10.3.1989 συνεδρία του, κηρύχθηκε εκπαιδευτής της Ελληνικής Ιθαγένειας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 1γ' ο Μισάλης Γεώργιος του Ιωάννη.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 6 Απριλίου 1989

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

-Πρόσφατα σε συνάντηση των Δημάρχων από τους νομούς της Μακεδονίας αποφασίστηκε να πιεσθεί η ελληνική κυβέρνηση ώστε να κλείσει τα σύνορα με την Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αλήθεια, ρώτησαν οι Δήμαρχοι τους εμπόρους, βιοτέχνες κ.ά. τι γνώμη έχουν; Ειδικά οι Δήμαρχοι Φλώρινας και Θεσσαλονίκης, δεν βλέπουν την κρίση στην αγορά της πόλης εξαιτίας του γεγονότος της μείωσης των επισκέψεων των πολιτών από τη γειτονική Δημοκρατία; Με το κλείσιμο των συνόρων θα προωθήσουμε τη διασυννοριακή συνεργασία;

-Διαβάσαμε πρόσφατα στον τύπο σχόλιο Έλληνα διπλωμάτη σχετικά με το Μακεδονικό. Αναφερόμενος στους πολιτικούς και πολίτες της γειτονικής χώρας, είπε:"Αυτοί θα σταματήσουν να λέγονται Μακεδόνες μόνο αν τους κόψει κανείς το κεφάλι".Εμείς λέμε ότι ο κύριος αυτός προφανώς δε γνωρίζει ότι η πολιτική αυτή εφαρμόστηκε στην πράξη στο παρελθόν πάνω στους ντόπιους Μακεδόνες από μία σειρά ελληνικών κυβερνήσεων(π.χ. Μεταξάς), με αμφίβολα αποτελέσματα.Οι πατεράδες και οι παππούδες μας έχουν "ιδίαν πείρα".Διότι εμείς οι ντόπιοι είμαστε σαν τη Λερναία Υδρα. Κόβεις ένα κεφάλι, βγαίνουν δύο...

"ΜΙΣΗΡΚΟΒ"